

Tucker Carlson: Rozhovor s Vladimírem Putinem – český překlad

infokuryr.cz/n/2024/02/10/tucker-carlson-rozhovor-s-vladimirem-putinem-cesky-preklad/

Komentář Tsargrad Institute: Tucker Carlson není jen novinář a dokonce ani jen nekonformní žurnalista, je to zavedený a důsledný (paleo)konzervativce s jasnou a promyšlenou ideologií, hodnotovým systémem a obrazem světa. A jeho návštěva Ruska není honbou za senzací, ale součástí ideologického programu. Je to politická návštěva. Návštěvou Tuckera Carlsona konzervativní křídlo americké společnosti (přinejmenším jeho polovina) definuje svůj postoj k Rusku a Putinovi. Tucker Carlson je konzervativní politik, tradicionalista a veřejně činná osoba. V jeho osobě položila konzervativní Amerika ruskému prezidentovi otázky, které ji skutečně zajímají, a dostalo se jí dlouhých odpovědí. To je dvojitý úder globalistické liberální lobby v USA – zvenčí od Putina a zevnitř od Tuckera Carlsona (tedy i od Trumpa). Zajímavé je, že v USA existuje i něco jako MAGA komunismus – Jackson Hinkle, Infrared atd. To jsou přátelé konzervativce Tuckera Carlsona, přesto marxisté, kteří podporují Trumpa a volají po Make America Great Again (MAGA). To znamená, že v USA jsou i normální levičáci. A společně jsou odhodláni rozdrtit liberální hegemonii.

T.Carlson (v překladu): Pane prezidente, moc vám děkuji.

VIDEO SE SLOVENSKÝMI TITULKY:

Dne 24. února 2022 jste promluvil ke své zemi a národu, když začal konflikt na Ukrajině. Řekl jste, že jste jednal, protože jste dospěl k závěru, že s pomocí NATO mohou Spojené státy provést překvapivý útok, útok na vaši zemi. Pro Američany to připomíná paranoiu. Proč se domníváte, že by Amerika mohla zahájit překvapivý útok na Rusko? Jak jste k tomuto závěru došel?**V.Putin:** Nejde o to, že by se Amerika chystala provést překvapivý úder na Rusko, to jsem neřekl.

Máme tu talk show, nebo vážný rozhovor?

T.Carlson: To je skvělý citát. Děkuji vám.

Vedeme vážný rozhovor.

V.Putin: Vaše základní vzdělání je historické, pokud tomu dobře rozumím, ano?

T.Carlson: Ano.

V.Putin: Tak já si dovolím – jenom 30 vteřin nebo minutu – říct něco málo o historii. Nevadí vám to?

T.Carlson: Prosím, samozřejmě.

V.Putin: Podívejte se, kde začaly naše vztahy s Ukrajinou, kde se vzala Ukrajina?

Ruský stát se začal shromažďovat jako centralizovaný stát, za rok vzniku ruského státu se považuje rok 862, kdy Novgorodští – na severozápadě země je takové město Novgorod – pozvali knížete Rurika ze Skandinávie, od Varanů, aby vládl. 862. V roce 1862 Rusko oslavilo 1000. výročí své státnosti a v Novgorodě se nachází památník věnovaný 1000. výročí země.

V roce 882 přišel do Kyjeva Rurikův nástupce, kníže Oleg, který vykonával vlastně funkci regenta u nezletilého syna Rurika, a Rurik v té době zemřel. Oleg odstavil od moci dva bratry, kteří podle všeho kdysi patřili k Rurikově družině, a tak se začala rozvíjet Rus, která měla dvě centra: v Kyjevě a v Novgorodě.

Dalším, velmi významným datem v dějinách Ruska, je rok 988. Jedná se o Křest Ruska, kdy kníže Vladimír, Rurikův pravnuke, pokřtil Rusko a přijal pravoslaví – východní křesťanství. Od této doby začal posilovat centralizovaný ruský stát. Proč? Jednotné území, jednotné hospodářské komunikace, jeden jazyk a po pokřtění Ruska – jedna víra a autorita knížete. Začal se formovat centralizovaný ruský stát.

Ale z různých důvodů po zavedení následnictví trůnu – také v dávných dobách, ve středověku – Jaroslavem Moudrým, o něco později, po jeho smrti, se následnictví trůnu zkomplikovalo, nepřecházelo přímo z otce na nejstaršího syna, ale z knížete, který zemřel, na jeho bratra, pak na jeho syny v různých liniích. To vše vedlo k rozdrobení Ruska – jednoho státu, který se začal formovat jako jednotný stát. Na tom není nic zvláštního, totéž se stalo v Evropě. Ale rozdrobený ruský stát se stal snadnou kořistí té říše, která kdysi vytvořila Čingischána. Jeho nástupci, chán Báthory, přišli do Ruska, vyplenili téměř všechna města, zničili je. Jižní část, kde byl Kyjev, mimochodem i některá další města, prostě ztratila nezávislost, severní města si část své suverenity udržela. Platila Hordě tribut, ale část suverenity si zachovala. A pak se s centrem v Moskvě začal formovat jednotný ruský stát.

Jižní část ruských zemí, včetně Kyjeva, začala být postupně přitahována jiným „magnetem“ – k centru, které se formovalo v Evropě. Tím bylo Litevské velkoknížectví. Dokonce se mu říkalo litevsko-ruské, protože Rusové tvořili významnou část tohoto státu. Mluvili staroruským jazykem a byli pravoslavní. Pak ale došlo ke sjednocení – ke spojení Litevského velkoknížectví a Polského království. O několik let později byla podepsána další unie již v duchovní oblasti a část pravoslavných kněží se podřídila autoritě papeže. Tyto země se tak staly součástí polsko-litevského státu.

Poláci se však po celá desetiletí zabývali polonizací této části obyvatelstva: zavedli tam svůj jazyk, začali vnucovat myšlenku, že to nejsou tak docela Rusové, že když žijí při kraji, jsou to Ukrajinci. Původně slovo „Ukrajinec“ znamenalo, že člověk žije na okraji státu, „u kraje“, nebo se vlastně věnuje pohraniční službě. Neznamenoval žádnou konkrétní etnickou skupinu.

Takže Poláci byli ve všech možných ohledech Polingové a v zásadě se k této části ruských zemí chovali dost tvrdě, ne-li krutě. To vše vedlo k tomu, že tato část ruských zemí začala bojovat za svá práva. A psali dopisy do Varšavy, v nichž žádali, aby jejich práva byla respektována, aby sem byli posíláni lidé, a to i do Kyjeva.....

T.Carlson: Kdy to bylo, v jakých letech?

V.Putin: Bylo to ve třináctém století.

Řeknu vám, co se dělo dál, a uvedu data, aby nedošlo k záměně.

A v roce 1654, ještě o něco dříve, – lidé, kteří ovládali moc v této části ruských zemí, se obrátili na Varšavu, opakují, s požadavkem, aby jim poslala lidi ruského původu a pravoslavné víry. A když jim Varšava v zásadě neodpověděla a tyto požadavky prakticky odmítla, začali se odvolávat do Moskvy, aby

je Moskva přijala k sobě.

Abyste si nemysleli, že si něco vymýšlím, uvedu vám tyto dokumenty.....

T.Carlson: Nemyslím si, že si něco vymýšlíte, to ne.

V.Putin: A přesto jsou to dokumenty z archivu, kopie. Tady jsou dopisy Bohdana Chmelnického, tehdy člověka, který kontroloval moc v této části ruských zemí, které dnes říkáme Ukrajina. Psal do Varšavy a požadoval jejich práva, a poté, co byl odmítnut, začal psát dopisy do Moskvy a žádal, aby je vzali pod pevnou ruku moskevského cara. Zde [ve složce] jsou kopie těchto dokumentů. Nechám vám je pro dobrou paměť. Je tam překlad do ruštiny, pak si je přeložíte do češtiny.

Rusko nesouhlasilo s jejich přijetím hned, protože vycházelo z toho, že by začala válka s Polskem. Nicméně v roce 1654 Zemský sněm – byl to zastupitelský mocenský orgán staroruského státu – přijal rozhodnutí: tato část staroruských zemí se stala součástí Moskevského království.

Jak se dalo očekávat, začala válka s Polskem. Trvala 13 let, poté bylo uzavřeno příměří. A teprve po uzavření tohoto aktu v roce 1654 za 32 let byl, tuším, uzavřen mír s Polskem, „věčný mír“, jak se tehdy říkalo. A tyto země, celý levý břeh Dněpru včetně Kyjeva připadl Rusku a celý pravý břeh Dněpru zůstal Polsku.

Za Kateřiny II. pak Rusko vrátilo všechny své historické země, včetně jihu a západu. To vše trvalo až do revoluce. A před první světovou válkou, využívajíc těchto myšlenek ukrajinizace, začal rakouský generální štáb velmi aktivně prosazovat myšlenku Ukrajiny a ukrajinizace. Je jasné proč: protože v předvečer světové války samozřejmě existovala snaha oslabit potenciálního nepřítele, existovala snaha vytvořit příznivé podmínky v pohraničí. A tuto myšlenku, která se kdysi zrodila v Polsku, že lidé žijící na tomto území nejsou tak docela Rusové, že jsou údajně zvláštním etnikem, Ukrajinci, začal prosazovat rakouský generální štáb.

Již v 19. století se objevili teoretici ukrajinské nezávislosti, kteří hovořili o nutnosti ukrajinské samostatnosti. Všechny tyto „pilíře“ ukrajinské nezávislosti však tvrdily, že by měla mít velmi dobré vztahy s Ruskem, trvaly na tom. Nicméně po revoluci v roce 1917 se bolševici pokusili obnovit státnost, rozvinula se občanská válka, včetně [války] s Polskem. V roce 1921 byl podepsán mír s Polskem, kterým západní část, na pravém břehu Dněpru, připadla opět Polsku.

V roce 1939, poté, co Polsko spolupracovalo s Hitlerem, a Polsko spolupracovalo s Hitlerem, a Hitler nabídl – máme všechny dokumenty v našich archivech – uzavření míru s Polskem, smlouvy o přátelství a spojení, ale požadoval, aby Polsko vrátilo Německu takzvaný Gdaňský koridor, který spojoval hlavní část Německa s Königsbergem a Východním Pruskem. Po první světové válce byla tato část území předána Polsku a Gdaňsk nahradilo město Gdaňsk. Hitler je požádal o jeho mírové předání – Poláci to odmítli. Přesto však s Hitlerem spolupracovali a společně se podíleli na rozdělení Československa.

T.Carlson: Mohu se vás na něco zeptat? Říkáte, že část Ukrajiny je vlastně už stovky let ruskou zemí. Proč jste si je nevezal před 24 lety, když jste se stal prezidentem? Měl jste přece zbraně. Proč jste tehdy tak dlouho čekal?

V.Putin: Já vám teď řeknu, že už končím s tím historickým vyprávěním. Možná je to nudné, ale hodně to vysvětluje.

T.Carlson: Není to nudné, to ne.

V.Putin: No, to je v pořádku. Pak jsem velmi rád, že jste to tak ocenil. Moc vám děkuji.

Takže před druhou světovou válkou, kdy Polsko spolupracovalo s Německem, odmítalo plnit Hitlerovy požadavky, ale přesto se s Hitlerem podílelo na rozdělení Československa, ale protože se nevzdalo koridoru u Gdaňska, Poláci si to vynutili, hráli hry a donutili Hitlera, aby s nimi začal druhou světovou válku. Proč Polsko zahájilo válku 1. září 1939? Nespolupracovalo. Hitler neměl při realizaci svých plánů začít s Polskem co dělat.

Mimochodem, Sovětský svaz – četl jsem archivní dokumenty – se choval velmi čestně a Sovětský svaz požádal Polsko o povolení vyslat svá vojska na pomoc Československu. Ale tehdejší polský ministr zahraničí řekl, že i kdyby sovětská letadla letěla směrem k Československu přes polské území, byla by sestřelena nad polským územím. To ale není důležité. Důležité je, že začala válka a nyní se Polsko samo stalo obětí politiky, kterou vůči Československu provádělo, protože podle slavných protokolů Molotov-Ribbentrop připadla část těchto území Rusku, včetně západní Ukrajiny. Rusko se tak pod názvem Sovětský svaz vrátilo ke svým historickým územím.

Po vítězství ve Velké vlastenecké válce, jak říkáme, to je druhá světová válka, byla všechna tato území definitivně přidělena Rusku, Sovětskému svazu. A Polsko jako kompenzaci, tak musíme předpokládat, dostalo západní, původně německá území – východní část Německa, část zemí, to jsou dnešní západní okresy Polska. A samozřejmě dostali zpátky přístup k Baltskému moři, dostali zpátky Gdaňsk, který se jmenoval polsky. Tak vznikla tato situace.

Když v roce 1922 vznikl Sovětský svaz, bolševici začali formovat SSSR a vytvořili sovětskou Ukrajinu, která dosud neexistovala.

T.Carlson: To je pravda.

V.Putin: Zároveň Stalin trval na tom, aby tyto republiky, které se formovaly, byly začleněny jako autonomní celky, ale zakladatel sovětského státu Lenin z nějakého důvodu trval na tom, aby měly právo opustit Sovětský svaz. A také z neznámých důvodů obdařil formující se sovětskou Ukrajinu pozemky, lidmi žijícími na těchto územích, i když se nikdy předtím Ukrajinou nejmenovaly, z nějakého důvodu se to všechno při formování „přelilo“ do Ukrajinské SSR, včetně celého černomořského pobřeží, které bylo získáno za Kateřiny II. a ve skutečnosti nikdy nemělo k Ukrajině žádný historický vztah.

I když si vzpomeneme na rok 1654, kdy se tato území vrátila do Ruské říše, existovaly tři nebo čtyři moderní oblasti Ukrajiny, žádná černomořská oblast tam nebyla. Tam prostě nebylo o čem mluvit.

T.Carlson: V roce 1654?

V.Putin: Ano, přesně tak.

T.Carlson: Máte encyklopedické znalosti. Ale proč jste o tom prvních 22 let svého prezidentství nemluvil?

V.Putin: Tak sovětská Ukrajina dostala obrovské množství území, která s ní nikdy neměla nic společného, především černomořské pobřeží. Kdysi se jmenovaly Novorosie, když je Rusko dostalo v důsledku rusko-tureckých válek. To však není důležité. Důležité je, že Lenin, zakladatel sovětského státu, vytvořil Ukrajinu právě takto. A tak se po mnoho desetiletí jako součást SSSR rozvíjela Ukrajinská SSR a bolševici se také z neznámých důvodů zabývali ukrajinizací. Nejen proto, že ve vedení Sovětského svazu byli rodilí Ukrajinci, ale obecně se taková politika prováděla – říkalo se jí „kořenizace“. Týkala se Ukrajiny a dalších svazových republik. Zaváděly se národní jazyky a národní kultury, což v zásadě samozřejmě nebylo špatné. Ale takto vznikla sovětská Ukrajina.

A po druhé světové válce dostala Ukrajina část nejen předválečných polských území – dnešní západní Ukrajinu, část maďarských území a část rumunských území. Rumunsko a Maďarsko dostaly také část svých území a ty, tato území, se staly součástí sovětské Ukrajiny a jsou tam dodnes. Máme tedy všechny důvody říci, že Ukrajina je samozřejmě v jistém smyslu umělý stát vytvořený ze Stalinovy vůle.

T.Carlson: A myslíte si, že Maďarsko má právo vzít si své země zpět? A mohou si ostatní národy vzít zpět své země a třeba vrátit Ukrajinu do hranic z roku 1654?

V.Putin: Nevím, jak k hranicím z roku 1654. Doba Stalinovy vlády se nazývá Stalinův režim, všichni mluví o tom, že tam docházelo k velkému porušování lidských práv, k porušování práv jiných států. V tomto smyslu je to samozřejmě docela možné, když neřeknu, že na to mají právo – vrátit ty své země, je to přinejmenším pochopitelné...

T.Carlson: Řekl jste o tom Orbánovi, že může získat zpět některé ukrajinské pozemky?

V.Putin: Nikdy jsem to neřekl. Nikdy, ani jednou. My jsme s ním o tom ani nemluvili. Ale vím jistě, že Maďaři, kteří tam žijí, se samozřejmě chtějí vrátit do své historické vlasti.

Navíc vám řeknu velmi zajímavou historku, odbočím, je to osobní příběh. Někdy na začátku 80. let jsem jel autem z tehdejšího Leningradu, z Petrohradu, na cestu po Sovětském svazu – přes Kyjev, zastavil jsem se v Kyjevě a pak jsem jel na západní Ukrajinu. Vjel jsem do města, které se jmenovalo Beregovo, a všechny názvy měst a vesnic tam byly v ruštině a v maďarštině, tedy v jazyce, kterému nerozumím. V ruštině a v maďarštině. Ne v ukrajinštině – v ruštině a v maďarštině.

Projížděl jsem nějakou vesnicí, u domů seděli muži v černých třídílných oblecích a černých cylindrech. Říkám si: to jsou nějakí umělci? Oni mi říkají: ne, to nejsou umělci, to jsou Maďaři. Říkám: Co tady dělají? Co tady dělají, vždyť je to jejich země, oni tady žijí. Všechna ta jména! V sovětských dobách, v osmdesátých letech. Zachovali si maďarštinu, jména, všechny národní kroje. Jsou to Maďaři a cítí se být Maďary. A samozřejmě, když teď dochází k porušování....

T.Carlson: Ano, myslím, že se toho děje hodně. Asi hodně zemí je nespokojených se změnami hranic během změn ve 20. století a předtím. Ale jde o to, že jste předtím nic takového neuvedli, až do února 2022. A mluvil jste o tom, že jste se cítil fyzicky ohrožen ze strany NATO, zejména jadernou hrozbou, a to vás přimělo jednat. Rozumím vám správně?

V.Putin: Chápu, že mé dlouhé dialogy asi nepatří do žánru rozhovoru. Proto jsem se vás na začátku zeptal: budeme vést seriózní rozhovor, nebo show? Řekl jste, že vážný rozhovor. Tak se na mě, prosím, neuráždějte.

Dostali jsme se k okamžiku, kdy vznikla sovětská Ukrajina. Pak byl rok 1991 – rozpad Sovětského svazu. A všechno, co Ukrajina dostala darem od Ruska, „z ramene barda“, si vzala s sebou.

Dostávám se k velmi důležitému momentu dneška. Koneckonců rozpad Sovětského svazu iniciovalo v podstatě ruské vedení. Nevím, čím se tehdy ruské vedení řídilo, ale tuším, že mělo několik důvodů myslet si, že všechno bude v pořádku.

Zprv si myslím, že ruské vedení vycházelo ze základů vztahu mezi Ruskem a Ukrajinou. V podstatě společný jazyk, devadesát a půl procenta mluvilo rusky; příbuzenství, každý třetí člověk tam má nějaké příbuzenství, nějaké přátelství; společná kultura; společná historie; konečně společné náboženství; společné bytí v rámci jednoho státu po staletí; ekonomika je velmi propojená – všechny tyto věci jsou tak zásadní. Všechny tyto věci jsou základem nevyhnutelnosti našich dobrých vztahů.

Druhá věc je velmi důležitá, a chci, abyste to jako americký občan a vaši diváci také slyšeli: předchozí ruské vedení předpokládalo, že Sovětský svaz přestal existovat, že už neexistují žádné ideologické dělící linie. Rusko šlo dobrovolně a aktivně dokonce až k rozpadu Sovětského svazu a předpokládalo, že to takzvaný – už v uvozovkách – „civilizovaný Západ“ pochopí jako návrh na spolupráci a spojenectví. To Rusko očekávalo jak od Spojených států, tak od tzv. kolektivního Západu jako celku.

Byli tam chytří lidé, a to i v Německu. Egon Bahr – tam byl významným politikem sociálnědemokratické strany, který osobně v rozhovorech se sovětským vedením před rozpadem Sovětského svazu trval na tom, že by se měl v Evropě vytvořit nový bezpečnostní systém. Je třeba pomoci Německu se sjednotit, ale je třeba vytvořit nový systém, který bude zahrnovat Spojené státy, Kanadu, Rusko a další středoevropské země. Ale nechcete, aby se NATO rozšířilo. To je to, co řekl: pokud se NATO rozšíří, bude vše stejné jako za studené války, jen blíže k hranicím Ruska. To je všechno. Chytrý dědeček. Nikdo ho neposlouchal. Navíc se jednou rozzlobil – tenhle rozhovor máme také v archivu: Jestli, říkal, mě nebudete poslouchat, tak už do Moskvy nikdy nepřijedu. Zlobil se na sovětské vedení. Měl pravdu, všechno se stalo tak, jak říkal.

T.Carlson: Ano, jeho slova se samozřejmě naplnila, to jste řekl mnohokrát, myslím, že je to naprostá pravda. A mnoho lidí ve Státech si také myslelo, že vztahy mezi Ruskem a Spojenými státy budou po rozpadu Sovětského svazu normální. Stal se však pravý opak.

Nikdy jste však nevysvětlil, proč si myslíte, že se to stalo, proč se to stalo. Ano, Západ se možná bojí silného Ruska, ale Západ se nebojí silné Číny.

V.Putin: Západ se bojí silné Číny více než silného Ruska, protože Rusko má 150 milionů lidí a Čína má miliardu a půl a čínská ekonomika roste skokově – pět a půl procenta ročně, dříve to bylo ještě více. Ale to Číně stačí. Bismarck kdysi řekl: hlavní jsou potenciály. Potenciál Číny je kolosální, je to dnes první ekonomika na světě z hlediska parity kupní síly a objemu ekonomiky. Již delší dobu předstihla Spojené státy a její tempo stále roste.

Nebudeme se bavit o tom, kdo se koho bojí, nebudeme se bavit v takových kategoriích. Mluvme o tom, že po roce 1991, kdy Rusko očekávalo, že bude přijato do bratrské rodiny „civilizovaných národů“, se nic takového nestalo. Podvedli jste nás – když říkám „vás“, nemyslím samozřejmě vás osobně, ale Spojené státy – slíbili jste, že nedojde k žádnému rozšiřování NATO na východ, ale stalo se to pětkrát, pět vln rozšiřování. My jsme si nechali všechno líbit, přesvědčovali jsme je, říkali jsme: ne, my jsme teď sami, jak se říká, buržoazní, máme tržní hospodářství, nemáme moc komunistické strany, pojďme se dohodnout.

Navíc jsem to řekl i veřejně – vezměme si teď Jelcinovu dobu – byl okamžik, kdy „šedá kočka utekla“. Předtím Jelcin odcestoval do Spojených států, vzpomeňte si, promluvil v Kongresu a řekl nádherná slova: Bůh žehnej Americe. Řekl všechno, byly to signály: pusťte nás dovnitř.

Ne, když začaly události v Jugoslávii... Předtím Jelcina chválili a chválili – jakmile začaly události v Jugoslávii a jakmile pozvedl hlas za Srby, a my jsme nemohli nezvednout hlas za Srby, na jejich obranu... Chápu, že tam byly složité procesy, chápu. Ale Rusko nemohlo nezvednout hlas za Srby, protože Srbové jsou také zvláštní národ, nám blízký, s pravoslavnou kulturou a tak dále. No, takový po generace trpící národ. No, to je jedno, důležité je, že se Jelcin vyslovil pro. Co udělaly Spojené státy? V rozporu s mezinárodním právem, Chartou OSN, začaly bombardovat Bělehrad.

Spojené státy vypustily džina z láhve. Navíc, když Rusko vzneslo námitky a vyjádřilo své rozhořčení, co bylo řečeno? Charta OSN, mezinárodní právo je zastaralé. Teď se všichni odvolávají na mezinárodní právo, ale tehdy se začalo říkat, že všechno je zastaralé, všechno musíme změnit.

Skutečně, některé věci je třeba změnit, protože poměr sil se změnil, to je pravda, ale ne tímto způsobem. Ano, mimochodem, hned začali házet špínu na Jelcina, poukazovali na to, že je alkoholik, ničemu nerozumí, nemá smysl. Ujišťuji vás, že on rozuměl a chápal všechno.

Dobře. Prezidentem jsem se stal v roce 2000. Říkal jsem si: dobře, jugoslávská otázka skončila, měli bychom se pokusit obnovit vztahy, otevřít ty dveře, kterými se Rusko snažilo projít. A co víc, řekl jsem to veřejně, mohu to zopakovat, na setkání tady v Kremlu s odcházejícím Billem Clintonem – hned tady ve vedlejší místnosti – jsem mu řekl, položil jsem mu otázku: poslyš, Bille, co myslíš, kdyby Rusko nastolilo otázku vstupu do NATO, myslíš, že by to bylo možné? Najednou řekl: víte, víte, to je zajímavé, myslím, že ano. A večer, když jsme se s ním sešli už u večeře, říká: víte, mluvil jsem se svými, se svým týmem – ne, teď to není možné. Můžete se ho zeptat, myslím, že náš rozhovor slyšel – potvrdí to. Nikdy bych nic takového neřekl, kdyby to nebylo. Dobře, teď to není možné.

T.Carlson: Byl jste tehdy upřímný? Vstoupil byste do NATO?

V.Putin: Podívejte, já jsem položil otázku: je to možné, nebo není? A dostal jsem odpověď: ne. Kdybych byl neupřímný ve své touze zjistit pozici vedení.....

T.Carlson: A kdyby odpověděl ano, vstoupil byste do NATO?

V.Putin: Kdyby řekl ano, proces sblížování by začal a nakonec by k němu mohlo dojít, kdybychom viděli upřímné přání partnerů tak učinit. Ale tak to nakonec nedopadlo. No, ne, takže ne, dobře, fajn.

T.Carlson: Proč si myslíte, že tomu tak je? Jaké jsou za tím motivace? Vnímám vaši hořkost z toho, chápu to. Ale proč si myslíte, že Západ byl pro vás potom tak odpudivý? Odkud se vzalo to nepřátelství? Proč se vztahy nezlepšily? Jaké k tomu byly z vašeho pohledu motivy?

V.Putin: Řekl jste, že cítím hořkost z odpovědi. Ne, to není hořkost, to je jen konstatování faktu. Nejsme nevěsta a ženich, hořkost a zášť nejsou látky, které se v takových případech odehrávají. Jen jsme si uvědomili, že tam nejsme vítáni, to je vše. Dobře, fajn. Ale budujme vztahy jinak, hledejme společnou řeč. Proč jsme se dočkali tak negativní reakce, na to byste se měli zeptat svých nadřízených. Mohu jen hádat proč: příliš velká země s vlastním názorem a tak dále. A Spojené státy – viděl jsem, jak se problémy řeší v NATO.....

Nyní vám uvedu jiný příklad, týkající se Ukrajiny. Vedení USA „zatlačilo“ – a všichni členové NATO poslušně hlasují, i když se jim něco nelíbí. V této souvislosti vám řeknu, co se stalo s Ukrajinou v roce 2008, i když se o tom diskutuje, nic nového vám zde neřeknu.

Nicméně poté jsme se snažili budovat vztahy různými způsoby. Například události na Blízkém východě, v Iráku, vztahy se Spojenými státy jsme budovali velmi jemně a klidně.

Opakovaně jsem nastolil otázku, že Spojené státy by neměly podporovat ani separatismus, ani terorismus na severním Kavkaze. Ale ony v tom přesto pokračovaly. A Spojené státy a jejich satelity poskytovaly teroristickým formacím na Kavkaze politickou podporu, informační podporu, finanční podporu, dokonce i vojenskou podporu.

Jednou jsem tuto otázku nadnesl svému kolegovi, rovněž prezidentovi Spojených států. Řekl: To není možné, máte důkaz? Řekl jsem: ano. Byl jsem na tento rozhovor připraven a tyto důkazy jsem mu předložil. Podíval se na ně a víte, co řekl? Omlouvám se, ale bylo to, budu citovat, řekl: no, tak já jim nakopu prdel. Čekali jsme a čekali na odpověď, a žádná odpověď nepřišla.

Řekl jsem řediteli FSB: napište CIA, máte nějaké výsledky z rozhovoru s prezidentem? Napsal jsem jednou, dvakrát, a pak jsme dostali odpověď. Odpověď máme v archivu. CIA odpověděla: pracovali jsme s opozicí v Rusku, jsme přesvědčeni, že je to správné, a budeme s opozicí pracovat i nadále. To je legrační. Dobře. Uvědomili jsme si, že k žádnému rozhovoru nedojde.

T.Carlson: Opozice pro vás?

V.Putin: Samozřejmě, v tomto případě jsme měli na mysli separatisty, teroristy, kteří s námi bojovali na Kavkaze. O těch se mluvilo. Říkali tomu opozice. To je druhý bod.

Třetí moment, velmi důležitý, je moment vytvoření amerického systému protiraketové obrany, jeho začátek. Dlouho jsme Spojené státy přesvědčovali, aby to nedělaly. Navíc poté, co mě pozval otec Bushe mladšího, Bushe staršího, na návštěvu k němu na oceán, jsem měl velmi vážný rozhovor s prezidentem Bushem, s jeho týmem. Navrhl jsem, aby Spojené státy, Rusko a Evropa společně vytvořily systém protiraketové obrany, který podle našeho názoru jednostranně ohrožuje naši bezpečnost, přestože Spojené státy oficiálně prohlásily, že je vytvářen proti raketovým hrozbám z Íránu. To byl také důvod, proč byl systém protiraketové obrany vytvořen. Navrhl jsem, aby se pracovalo ve třech – Rusko, Spojené státy a Evropa. Řekli, že je to velmi zajímavé. Zeptali se mě: To myslíte vážně? Odpověděl jsem: Rozhodně.

T.Carlson: Kdy to bylo, ve kterém roce?

V.Putin: Už si to nepamatuji. Na internetu se to dá snadno zjistit, když jsem byl ve Spojených státech na pozvání Bushe staršího. Ještě snadnější je to zjistit teď, řeknu vám od koho.

Bylo mi řečeno: to je velmi zajímavé. Řekl jsem: jen si představte, že bychom společně vyřešili takovou globální strategickou bezpečnostní výzvu. Svět by se změnil. Pravděpodobně budeme mít spory, pravděpodobně ekonomické a dokonce i politické spory, ale radikálně změníme situaci ve světě. Říká [v odpovědi]: Ano. Byl jsem dotázán: Myslíte to vážně? Odpověděl jsem: samozřejmě. Musíme o tom přemýšlet, bylo mi řečeno. Řekl jsem: prosím.

Pak přišel ministr obrany Gates, bývalý ředitel CIA, a ministryně zahraničí Riceová sem do této kanceláře, kde s vámi teď mluvíme. Přímo tady u tohoto stolu, přes stůl, vidíte tento stůl, seděli na této straně. Já, ministr zahraničí, ruský ministr obrany – na této straně. Řekli mi: ano, přemýšleli jsme o tom, souhlasíme. Já jsem řekl: Díky Bohu, skvělé. – „Ale s určitými výjimkami.“

T.Carlson: Takže jste dvakrát popsal, jak američtí prezidenti učinili nějaká rozhodnutí a pak jejich týmy tato rozhodnutí vykolejily?

V.Putin: Přesně tak. Nakonec nás samozřejmě poslali pryč. Podrobnosti vám neřeknu, protože si myslím, že je to nekorektní, protože to byl důvěrný rozhovor. Ale to, že náš návrh byl odmítnut, je fakt.

Tehdy jsem řekl: „Podívejte se, ale pak budeme nuceni přijmout odvetná opatření. Vytvoříme takové úderné systémy, které určitě překonají systém protiraketové obrany. Odpověď zněla: my to neděláme proti vám, a vy si dělejte, co chcete, za předpokladu, že to není proti nám, ne proti Spojeným státům. Řekl jsem: Dobře. Udělali jsme to. A vytvořili jsme hypersonické systémy s mezikontinentálním dosahem a pokračujeme v jejich vývoji. Nyní jsme ve vytváření hypersonických úderných systémů napřed před všemi ostatními: před Spojenými státy a dalšími zeměmi – zdokonalujeme je každý den.

Ale neudělali jsme to, navrhli jsme jít jinou cestou a byli jsme odsunuti.

Nyní k rozšiřování NATO na východ. No, bylo nám slíbeno: žádné NATO na východ, ani o píď na východ, jak nám bylo řečeno. A co pak? Řekli: „No, na papíře to není pevně dané, tak se rozšíříme. Pět rozšíření, zahrnuli jsme pobaltské státy, celou východní Evropu a tak dále.

A teď se dostávám k tomu hlavnímu: dostali jsme se na Ukrajinu. V roce 2008 na summitu v Bukurešti prohlásili, že dveře pro Ukrajinu a Gruzii do NATO jsou otevřené.

A teď o tom, jak se tam rozhoduje. Německo, Francie se zdály být proti, stejně jako některé další evropské země. Ale pak, jak se později ukázalo, prezident Bush, a to je takový tvrdý chlap, tvrdý politik, jak mi bylo později řečeno: on na nás tlačil a my jsme museli souhlasit. To je legrační, to je jako v mateřské školce. Kde jsou ty záruky? Co je to za mateřskou školku, co je to za lidi, co jsou zač? Víte, oni byli „dotlačeni“, oni souhlasili. A pak říkají: Ukrajina nebude v NATO, víte. Já říkám: Já nevím, já vím, že jste souhlasili v roce 2008, ale proč nebudete souhlasit v budoucnu? „No, tehdy na nás zatlačili.“ To je pravda. Říkám: Proč na vás nebudou tlačit zítra a vy budete souhlasit znovu? To je nesmysl. S kým se mám bavit, tomu prostě nerozumím. Jsme připraveni si promluvit. Ale s kým? Kde jsou záruky? Žádné.

Takže jsme začali rozvíjet území Ukrajiny. Ať už je tam cokoli, řekl jsem vám pozadí, jak se toto území rozvíjelo, jaké tam byly vztahy s Ruskem. Každý druhý nebo třetí člověk tam měl vždycky nějaké vazby na Rusko. A během voleb na nezávislé, suverénní Ukrajině, která získala nezávislost v důsledku Deklarace nezávislosti, a mimochodem se tam píše, že Ukrajina je neutrální stát, a v roce 2008 se před ní najednou otevřely dveře nebo brány do NATO. To je zajímavý film! Na tom jsme se neshodli. Takže všichni prezidenti, kteří se na Ukrajině dostali k moci, se opírali o elektorát, který byl tak či onak nakloněn Rusku. To je jihovýchod Ukrajiny, to je velké množství lidí. A bylo velmi obtížné tento elektorát, který měl kladný vztah k Rusku, „zlomit“.

Viktor Janukovyč se dostal k moci, a jak: poprvé vyhrál po prezidentu Kučmovi – zorganizovali třetí kolo, což ukrajinská ústava nepředpokládá. Jedná se o státní převrat. Představte si, že se to někomu nelíbilo v USA.

T.Carlson: V roce 2014.

V.Putin: Ne, to bylo dříve. Ne, ne, bylo to dříve. Po prezidentu Kučmovi vyhrál volby Viktor Janukovyč. Ale jeho odpůrci toto vítězství neuznali, USA podpořily opozici a určily třetí kolo. Co to je? To je státní převrat. USA ho podpořily a on se dostal k moci v důsledku třetího kola... Představte si, že by se v USA někomu něco nelíbilo – uspořádali třetí kolo, což americká ústava nepředpokládá. Ale přesto to tam [na Ukrajině] udělali. Dobře, k moci se dostal Viktor Juščenko, který byl považován za prozápadního politika. Dobře, ale my jsme s ním také navázali vztahy, on jezdil do Moskvy na návštěvy, my jsme jezdili do Kyjeva, a já jsem jezdil. Setkávali jsme se v neformální atmosféře. Západní, takže západní – nechme to být. Nechme je, ale lidé pracují. Situace by se měla vyvíjet uvnitř, na Ukrajině samotné. Po jeho vedení se situace zhoršila a k moci se dostal Viktor Janukovyč.

Možná nebyl nejlepším prezidentem a politikem – nevím, nechci to hodnotit – ale přišla otázka přidružení k Evropské unii. Ale my jsme k němu byli vždy velmi loajální: prosím. Ale když jsme si tu asociační dohodu přečetli, ukázalo se, že je to pro nás problém, protože my máme s Ukrajinou zónu volného obchodu, otevřené celní hranice a Ukrajina měla v rámci této asociace otevřít své hranice do Evropy a všechno by proudilo na náš trh.

My jsme řekli: ne, tak to nebude fungovat, my si s Ukrajinou uzavřeme hranice, celní hranice. Janukovyč začal počítat, kolik Ukrajina získá a kolik ztratí, a oznámil svým protějškům v Evropě: musím si to rozmyslet, než to podepíšu. Jakmile to řekl, začaly destruktivní akce opozice podporované Západem a vše dospělo k Majdanu a státnímu převratu na Ukrajině.

T.Carlson: Takže obchodoval více s Ruskem než s Evropskou unií, s Ukrajinou?

V.Putin: Samozřejmě. Nejde ani o objem obchodu, i když je to více. Jde o kooperační vazby, na kterých byla založena celá ukrajinská ekonomika. Kooperační vazby mezi podniky byly velmi těsné už od dob Sovětského svazu. Tam jeden podnik vyráběl komponenty pro konečnou montáž v Rusku a na Ukrajině a naopak. Existovaly velmi úzké vazby.

Došlo ke státnímu převratu, i když nám bylo ze Spojených států řečeno, nebudu teď zacházet do podrobností, myslím, že to není správné, ale přesto: vy tam uklidněte Janukovyče a my uklidníme opozici, ať jde všechno cestou politického urovnání. Řekli jsme: dobře, souhlasíme, udělejme to.

Janukovyč nepoužil ani ozbrojené síly, ani policii, jak nás o to Američané žádali. Ale ozbrojená opozice v Kyjevě provedla státní převrat. Co to má znamenat? Kdo jste vy? – Chtěl jsem se zeptat tehdejšího vedení Spojených států.

T.Carlson: S podporou koho?

V.Putin: S podporou CIA, samozřejmě. Organizace, pro kterou, jak jsem pochopil, jste kdysi chtěl pracovat. Možná díky bohu, že vás nenajali. I když je to seriózní organizace, chápu, že moji bývalí kolegové, v tom smyslu, že jsem pracoval na Prvním hlavním ředitelství – to je zpravodajská služba Sovětského svazu. Vždycky to byli naši protivníci. Práce je práce.

Technicky vzato udělali všechno správně, dosáhli toho, co chtěli – vyměnili vládu. Ale z politického hlediska to byla kolosální chyba. Tady samozřejmě politické vedení podalo nedostatečný výkon. Politické vedení mělo vidět, kam to povede.

Takže v roce 2008 otevřeli Ukrajině dveře do NATO. V roce 2014 provedli státní převrat a ti, kteří tento převrat, který byl státním převratem, neuznávali, začali být pronásledováni, čímž vznikla hrozba pro Krym, který jsme byli nuceni vzít pod svou ochranu. Zahájili v roce 2014 válku v Donbasu, přičemž použili letadla a dělostřelectvo proti civilistům. Koneckonců tam to všechno začalo. Existují videozáznamy, na nichž letadla zasahují Doněck shora. Podnikli jednu rozsáhlou vojenskou operaci, další, neúspěšnou – připravují další. A to stále na pozadí vojenského rozvoje tohoto území a otevření dveří NATO.

Jak můžeme nebýt znepokojeni tím, co se děje? Byla by to z naší strany trestuhodná nedbalost – tak by to bylo. Jde jen o to, že politické vedení Spojených států nás přivedlo k hranici, kterou už nemůžeme překročit, protože ničí samotné Rusko. A pak jsme nemohli pod tuto válečnou mašinerii uvrhnout naše souvěrce a vlastně i část ruského národa.

T.Carlson: Takže to bylo osm let před začátkem konfliktu. A co tento konflikt vyprovokovalo, kdy jste se rozhodli, že tento krok přece jen musíte udělat?

V.Putin: Konflikt byl původně vyprovokován státním převratem na Ukrajině.

Mimochodem, na Ukrajinu přijeli zástupci tří evropských zemí – Německa, Polska a Francie – a byli garanty podepsané dohody mezi Janukovyčovou vládou a opozicí. Podepsali se jako garanti. Přesto opozice provedla státní převrat a všechny tyto země se tvářily, že si nepamatují, že byly garanty mírového urovnání. Okamžitě ji hodily do pece, nikdo si nevzpomíná.

Nevím, jestli USA něco vědí o této dohodě mezi opozicí a úřady a o třech garantech, kteří místo toho, aby celý proces vrátili na politické pole – ne, oni podpořili státní převrat. I když to nemělo žádný smysl, to mi věřte. Protože prezident Janukovyč se vším souhlasil, byl připraven na předčasné volby, které neměl šanci vyhrát, upřímně řečeno, neměl šanci. To věděli všichni.

Ale proč ten státní převrat, proč ty oběti? Proč ty hrozby Krymu? Proč potom zahájit operace v Donbasu? To je to, čemu nerozumím. To je ta chybná kalkulace. CIA při realizaci státního převratu odvedla svou práci. A myslím, že jeden z náměstků ministra zahraničí řekl, že na to dokonce vynaložili velké množství peněz, téměř pět miliard [dolarů]. Ale ta politická chyba je kolosální. Proč se to mělo udělat? Všechno se

dalo udělat stejně, ale legální cestou, bez obětí, bez zahájení vojenských operací a bez ztráty Krymu. A my bychom nehnuli ani prstem, kdyby nedošlo k těm krvavým událostem na Majdanu, to by nás nikdy nenapadlo.

Protože jsme se dohodli, že po rozpadu Sovětského svazu má být všechno takhle – podél hranic svazových republik. S tím jsme souhlasili. Ale nikdy jsme nesouhlasili s rozšiřováním NATO, zejména jsme nikdy nesouhlasili s tím, že Ukrajina bude v NATO. Nesouhlasili jsme s tím, že tam budou základny NATO bez jakéhokoli jednání s námi. Desítky let jsme jen prosili: nedělejte to, nedělejte tamto.

A co bylo spouštěčem nedávných událostí? Za prvé, dnešní ukrajinské vedení prohlásilo, že nebude dodržovat minské dohody, které byly podepsány, jak víte, po událostech v Minsku v roce 2014, kde byl stanoven plán mírového urovnání v Donbasu. Ne, vedení dnešní Ukrajiny, ministr zahraničí, všichni ostatní představitelé a pak i sám prezident řekli, že se jim v těch minských dohodách nic nelíbí. Jinými slovy, nehodlají je plnit. A bývalí představitelé Německa a Francie přímo řekli v našich dnech – před rokem a půl – řekli upřímně celému světu, že ano, podepsali tyto minské dohody, ale nikdy je nehodlají plnit. Prostě nás vodili za nos.

T.Carlson: Mluvil jste s ministrem zahraničí, s prezidentem? Možná se s vámi báli mluvit? A řekl jste jim, že pokud budou dál pumpovat zbraně na Ukrajinu, budete jednat?

V.Putin: Mluvili jsme o tom pořád. Apelovali jsme na vedení Spojených států a evropských zemí, aby tento proces okamžitě zastavily, aby plnily minské dohody. Upřímně řečeno, nevěděl jsem, jak to uděláme, ale byl jsem připraven je splnit. Pro Ukrajinu jsou složité, je tam spousta prvků nezávislosti Donbasu, těchto území, to je pravda. Ale byl jsem si naprosto jistý, a teď vám to řeknu: upřímně jsem věřil, že pokud se nám podaří přesvědčit ty lidi, kteří žijí v Donbasu – bylo třeba je přesvědčit, aby se vrátili do rámce ukrajinské státnosti -, tak se postupně, postupně ty rány zacelí. Postupně, až se tato část území vrátí do ekonomického života, do celkového sociálního prostředí, až budou vypláceny důchody, až budou vypláceny sociální dávky – všechno se postupně, postupně dá dohromady. Ne, to nikdo nechtěl, všichni to chtěli řešit jenom vojenskou silou. Ale to jsme nemohli připustit.

A vše dospělo do této situace, kdy na Ukrajině oznámili: ne, my nic plnit nebudeme. Začali se připravovat na vojenskou akci. Začali válku v roce 2014. Naším cílem je tuto válku zastavit. A my jsme ji nezačali v roce 2022, toto je pokus o její zastavení.

T.Carlson: Myslíte si, že se vám ji nyní podařilo zastavit? Dosáhli jste svých cílů?

V.Putin: Ne, zatím jsme svých cílů nedosáhli, protože jedním z našich cílů je denacifikace. To znamená zakázat všechny druhy neonacistických hnutí. To je jeden z problémů, o kterém jsme jednali během vyjednávacího procesu, který skončil v Istanbulu na začátku loňského roku, ale ne z naší iniciativy, protože nám zejména Evropané řekli, že je třeba vytvořit podmínky pro konečné podepsání dokumentů. Moji kolegové z Francie a Německa říkali: „Jak si představujete, jak budou smlouvu podepisovat: s pistolí u spánku? Musíme stáhnout naše vojska z Kyjeva“. Řekl jsem: „Dobře. Stáhli jsme vojska z Kyjeva.

Jakmile jsme stáhli vojska z Kyjeva, naši ukrajínští vyjednavací okamžitě zahodili všechny naše dohody dosažené v Istanbulu a připravovali se na dlouhou ozbrojenou konfrontaci s pomocí Spojených států a jejich satelitů v Evropě. Tak se situace vyvinula. A tak to vypadá i nyní.

T.Carlson: Co je to denacifikace? Co to znamená?

V.Putin: Chci o tom mluvit teď. To je velmi důležitá otázka.

Denacifikace. Ukrajina po získání nezávislosti začala hledat, jak říkají někteří analytici na Západě, svou identitu. A nenapadlo ji nic lepšího než postavit do centra této identity falešné hrdiny, kteří kolaborovali s Hitlerem.

Již jsem řekl, že když se na počátku 19. století objevili teoretici nezávislosti a suverenity Ukrajiny, vycházeli z toho, že nezávislá Ukrajina by měla mít velmi dobré a laskavé vztahy s Ruskem. Ale vzhledem k historickému vývoji, vzhledem k tomu, že v době, kdy tato území byla součástí Rzeczpospolité, Polska, byli Ukrajinci dost brutálně pronásledováni, byli zabavováni, snažili se tuto identitu zničit, chovali se velmi krutě, to vše zůstalo v paměti lidí. Když začala druhá světová válka, část této extrémně nacionalistické elity začala spolupracovat s Hitlerem v domnění, že jim Hitler přinese svobodu. Německá vojska, dokonce i vojska SS, svěřila nejspinavější práci při vyhlazování polského obyvatelstva, židovského obyvatelstva kolaborantům, kteří spolupracovali s Hitlerem. Proto ten brutální masakr polského, židovského a také ruského obyvatelstva. V čele stály osoby, které jsou dobře známé: Bandera, Šuchevič. Právě tyto lidé se stali národními hrdiny. To je ten problém. A pořád nám říkají: nacionalismus a neonacismus existuje i v jiných zemích. Ano, existují klíčky, ale my je potlačujeme a v jiných zemích jsou potlačovány. Ale na Ukrajině – ne, na Ukrajině z nich udělali národní hrdiny, staví se jim pomníky, jsou na vlajkách, jejich jména vykřikují davy, které chodí s pochodněmi, jako v nacistickém Německu. Jsou to lidé, kteří zničili Poláky, Židy a Rusy. Tuto praxi a teorii musíme zastavit.

Samozřejmě, že každý národ, který vyrostl, považuje některé lidi tam... Já říkám, že je to součást společného ruského národa, oni říkají: ne, my jsme samostatný národ. Dobře, v pořádku. Pokud se někdo považuje za samostatný národ, má na to právo. Ale ne na základě nacismu, nacistické ideologie.

T.Carlson: Budete spokojeni s územím, které máte nyní?

V.Putin: Nechte mě domluvit. Položil jste otázku o neonacismu a denacifikaci.

Ukrajinský prezident přijel do Kanady – je to známo, ale na Západě se to zamlčuje – a představil v kanadském parlamentu člověka, který, jak řekl předseda parlamentu, bojoval proti Rusům za druhé světové války. No a kdo bojoval proti Rusům za druhé světové války? Hitler a jeho přísluhovači. Ukázalo se, že tento muž sloužil v jednotkách SS, osobně zabíjel Rusy, Poláky a Židy. Do této špinavé práce se zapojily jednotky SS, které byly zformovány z ukrajinských nacionalistů. Ukrajinský prezident se postavil spolu s celým kanadským parlamentem a tomuto muži tleskal. Jak si to lze představit? Mimochodem, sám ukrajinský prezident je národností Žid.

T.Carlson: Co s tím hodláte dělat? Hitler je už 80 let mrtvý, nacistické Německo už neexistuje, to je pravda. Říkáte, že chcete uhasit požár ukrajinského nacionalismu. Jak se to dá udělat?

V.Putin: Poslouchejte mě. Vaše otázka je velmi subtilní... A mohu vám říci, jak přemýšlím? Neurazíte se?

T.Carlson: Samozřejmě že ne.

V.Putin: Vypadá to velmi jemně, ale je to velmi nepříjemná otázka.

Říkáte: Hitler je už tolik let pryč, 80 let. Ale jeho věc žije dál. Lidé, kteří vyhlazovali Židy, Rusy a Poláky, žijí. A prezident, současný prezident dnešní Ukrajiny, mu v kanadském parlamentu tleská vestoje! Můžeme říci, že jsme tuto ideologii zcela vykořenili, jestliže vidíme, co se dnes děje? To je v našem chápání denacifikace. Musíme se zbavit těch lidí, kteří tuto teorii a praxi v životě opouštějí a snaží se ji zachovat – to je to, co je denacifikace. To je to, co tím myslíme.

T.Carlson: Dobře. Já rozhodně neobhajuji nacismus nebo neonacismus. Ale moje otázka je z praktického hlediska: neovládáte celou zemi, a mně se zdá, jako byste ji chtěli ovládat. Ale jak potom můžete vykořenit ideologii, kulturu, nějaké pocity, historii v zemi, kterou nemáte pod kontrolou? Jak toho můžete dosáhnout?

V.Putin: Víte, ač se vám to může zdát divné, během jednání v Istanbulu jsme se dohodli, že – máme to písemně – neonacismus se na Ukrajině pěstovat nebude a bude zakázán na legislativní úrovni.

Pane Carlstone, na tom jsme se dohodli. Ukazuje se, že to lze udělat v průběhu vyjednávacího procesu. A pro Ukrajinu jako moderní civilizovaný stát to není nic ponižujícího. Smí snad nějaký stát propagovat nacisty? Není, nebo ano? To je všechno.

T.Carlson: Bude se jednat? A proč zatím k žádným takovým jednáním – mírovým rozhovorům – o řešení konfliktu na Ukrajině nedošlo?

V.Putin: Proběhly, dostaly se do velmi vysokého stádia shody na pozicích složitého procesu, ale přesto byly téměř ukončeny. Ale poté, co jsme stáhli naše vojska z Kyjeva, už jsem řekl, že druhá strana, Ukrajina, všechny tyto dohody zahodila a přijala pokyny západních zemí – evropských zemí, Spojených států – bojovat s Ruskem až do konce.

A co víc: ukrajinský prezident má ze zákona zakázáno s Ruskem jednat. Podepsal dekret, který všem zakazuje jednat s Ruskem. Ale jak budeme vyjednávat, když zakázal sám sobě a zakázal to všem? Víme, že předkládá nějaké představy o tomto urovnání. Ale abychom se na něčem dohodli, musíme vést dialog, ne?

T.Carlson: Ano, ale vy nebudete mluvit s ukrajinským prezidentem, budete mluvit s americkým prezidentem. Kdy jste naposledy mluvil s Joem Bidenem?

V.Putin: Nepamatuji si, kdy jsem s ním mluvil. Nepamatuji si to, můžete si to vyhledat.

T.Carlson: Vy si to nepamatujete?

V.Putin: Ne, proč bych si měl všechno pamatovat? Mám své vlastní záležitosti. Máme vnitropolitické záležitosti.

T.Carlson: Ale on financuje válku, kterou vy vedete.

V.Putin: Ano, financuje, ale když jsem s ním mluvil, bylo to samozřejmě před tou speciální vojenskou operací, tak jsem mu tehdy řekl – nebudu zacházet do podrobností, to nikdy nedělám – ale řekl jsem mu tehdy: Myslím si, že děláte obrovskou chybu historického rozsahu, když podporujete všechno, co se tam

děje, na Ukrajině, když odstrkujete Rusko. Řekl jsem mu to – mimochodem, řekl jsem mu to opakovaně. Myslím, že to bude správné – tady se zastavím.

T.Carlson: Co řekl?

V.Putin: Zeptejte se ho, prosím. Pro vás je to snadné: jste občan Spojených států, jděte a zeptejte se ho. Není korektní, abych náš rozhovor komentoval.

T.Carlson: Ale od té doby – od února 2022 – jste s ním nemluvil?

V.Putin: Ne, nemluvili jsme spolu. Ale máme určité kontakty. Mimochodem, vzpomínáte si, co jsem vám říkal o svém návrhu spolupracovat na systému protiraketové obrany?

T.Carlson: Ano.

V.Putin: Můžete se zeptat všech – všichni jsou díkybohu živí a zdraví. Bývalá prezidentka Condoleezza [Riceová] je živá a zdravá, a myslím, že pan Gates a dnešní ředitel Ústřední zpravodajské služby pan Burns – ten byl tehdy velvyslancem v Rusku, myslím, že velmi úspěšný velvyslanec. Ti všichni jsou svědky těchto rozhovorů. Zeptejte se jich.

Totéž tady: pokud vás zajímá, co mi řekl pan prezident Biden, zeptejte se ho. V každém případě jsme s ním na toto téma hovořili.

T.Carlson: Já tomu rozumím velmi dobře, ale zvenčí, pro vnějšího pozorovatele, se zdá, že to všechno může vést k situaci, kdy se celý svět ocitne na pokraji války, možná dokonce jaderného úderu. Proč nezavoláte Bidenovi a neřeknete: pojďme ten problém nějak vyřešit.

V.Putin: Co je třeba řešit? Všechno je velmi jednoduché. Opakuji, máme kontakty prostřednictvím různých agentur. Řeknu vám, co v této věci říkáme a co přinášíme vedení USA: pokud chcete skutečně zastavit nepřátelské akce, musíte zastavit dodávky zbraní – vše skončí během několika týdnů, to je vše, a pak můžete vyjednat nějaké podmínky, než to uděláte – zastavte.

Co je jednodušší než tohle? Proč bych mu měl volat? O čem mám mluvit nebo o co mám prosit? „Chystáte se dodat na Ukrajinu takové a takové zbraně? Ach, já se bojím, já se bojím, prosím, nedělejte to.“ A tak jsem si říkal, že to není pravda. O čem by se mělo mluvit?

T.Carlson: Myslíte si, že se NATO obává, že by to všechno mohlo přerůst v globální válku nebo dokonce jaderný konflikt?

V.Putin: V každém případě o tom mluví a snaží se své obyvatelstvo vystrašit imaginární ruskou hrozbou. To je zřejmý fakt. A myslící lidé – ne obyčejní lidé, ale myslící lidé, analytici, ti, kteří se zabývají skutečnou politikou, prostě chytrí lidé – dobře chápou, že je to falešné. Ruská hrozba je nafingovaná.

T.Carlson: Máte na mysli hrozbu ruské invaze například do Polska nebo Lotyšska? Dovedete si představit scénář, že pošlete ruská vojska do Polska?

V.Putin: Pouze v jednom případě: pokud dojde k útoku na Rusko z Polska. Proč? Protože v Polsku ani v Lotyšsku nemáme žádné zájmy – nikde. Proč bychom to dělali? Prostě nemáme žádné zájmy. Jen hrozby.

T.Carlson: Argument – myslím, že to dobře víte – je tento: ano, napadl Ukrajinu, má územní nároky po celém kontinentu. Říkáte jednoznačně, že žádné takové územní nároky nemáte?

V.Putin: To je naprosto nemožné. Nemusíte být žádným analytikem: je v rozporu se zdravým rozumem, abyste se zapojil do nějaké globální války. A globální válka by přivedla celé lidstvo na pokraj zkázy. To je zřejmé.

Existují samozřejmě prostředky odstrašení. Celou dobu všechny strašíme: zítra Rusko použije taktické jaderné zbraně, zítra použije tohle – ne, pozítří. No a co, jsou to jen strašení obyčejných lidí, aby se z amerických a evropských daňových poplatníků vytáhly další peníze na konfrontaci s Ruskem na ukrajinském válečném divadle. Cílem je co nejvíce oslabit Rusko.

T.Carlson: Jeden z vysoce postavených senátorů – myslím, že Chuck Schumer, včera řekl: musíme pokračovat ve financování Ukrajiny, jinak nakonec budou muset američtí vojáci bojovat na Ukrajině místo na Ukrajině. Jak takové prohlášení hodnotíte?

V.Putin: Je to provokace, a to laciná provokace. Nerozumím tomu, proč mají američtí vojáci bojovat na Ukrajině. Jsou tam žoldáci ze Spojených států. Většina žoldáků je z Polska, na druhém místě jsou žoldáci ze Spojených států a na třetím místě jsou žoldáci z Gruzie. Pokud má někdo chuť poslat tam regulérní vojáky, určitě to lidstvo přivede na pokraj velmi vážného, globálního konfliktu. To je zřejmé.

Mají to Spojené státy zapotřebí? Proč? Tisíce kilometrů od národního území! To nemáte nic lepšího na práci? Máte problémy na hranicích, problémy s migrací, problémy se státním dluhem – více než 33 bilionů dolarů. Když nemáte nic na práci, musíte bojovat na Ukrajině?

Nebylo by lepší jednat s Ruskem? Domluvit se, už s pochopením situace, jaká je dnes, s pochopením, že Rusko bude bojovat za své zájmy až do konce, a s tímto pochopením se vrátit ke zdravému rozumu, začít se chovat k naší zemi a jejím zájmům s respektem a hledat nějaká řešení? Zdá se mi, že to je mnohem chytřejší a racionálnější.

T.Carlson: Kdo vyhodil do povětří Nord Stream?

V.Putin: Samozřejmě vy. (Smích.)

T.Carlson: Já jsem měl ten den hodně práce. Já jsem Nord Stream nevyhodil do povětří.

V.Putin: Vy osobně možná máte alibi, ale CIA [CIA] takové alibi nemá.

T.Carlson: Máte důkazy, že to udělalo NATO nebo CIA?

V.Putin: Víte, nebudu zabíhat do podrobností, ale vždycky se v takových případech říká: hledejte někoho, kdo má zájem. Ale v tomto případě bychom měli hledat nejen někoho, kdo má zájem, ale také někoho, kdo to může udělat. Protože zájemců může být mnoho, ale ne všichni mohou vylézt na dno Baltského

moře a provést tento výbuch. Tyto dvě složky musí být propojeny: kdo má zájem a kdo to může udělat.

T.Carlson: Ale já tomu tak úplně nerozumím. Jedná se o největší akt průmyslového terorismu v dějinách a navíc o největší únik CO2 do atmosféry. Ale vzhledem k tomu, že máte důkazy a vaše zpravodajské služby, proč takové důkazy nepředložíte a nevyhraujete tuto propagandistickou válku?

V.Putin: Je velmi obtížné porazit Spojené státy v propagandistické válce, protože Spojené státy ovládají všechna světová média a mnoho evropských médií. Konečnými příjemci největších evropských médií jsou americké nadace. Copak to nevíte? Takže je možné se do této práce zapojit, ale je to, jak se říká, dražší. Můžeme jen odhalit naše informační zdroje, a nedosáhneme výsledků. Celému světu je jasné, co se stalo, a dokonce o tom přímo mluví američtí analytici. Je to pravda.

T.Carlson: Ano, ale je tu otázka – pracoval jste v Německu, je to dobře známo a Němci jasně chápou, že to udělali jejich partneři z NATO, samozřejmě to zasáhlo německou ekonomiku – tak proč Němci nic neříkají? To mě mate: proč Němci k této otázce nic neřekli?

V.Putin: Mě to také překvapuje. Ale dnešní německé vedení se neřídí národními zájmy, nýbrž zájmy kolektivního Západu, jinak je těžké vysvětlit logiku jejich jednání či nečinnosti. Nejde přece jen o Nord Stream-1, který byl vyhozen do povětří. „Nord Stream – 2“ byl poškozen, ale jedna trubka je živá a zdravá a může být použita k dodávkám plynu do Evropy, ale Německo ji neotevře. Jsme připraveni, prosím.

Existuje ještě jedna trasa přes Polsko, nazvaná Jamal-Evropa, která může také přenášet velký tok. Polsko ji uzavřelo, ale Polsko bere peníze od Němců, dostává peníze z celoevropských fondů a Německo je hlavním dárce těchto celoevropských fondů. Německo Polsko do jisté míry živí. A oni tu cestu do Německa uzavřeli. Proč? Tomu nerozumím.

Ukrajina, kam Němci dodávají zbraně a dávají peníze. Druhým sponzorem po Spojených státech, pokud jde o finanční pomoc Ukrajině, je Německo. Přes Ukrajinu vedou dvě plynové trasy. Jednu trasu prostě Ukrajinci uzavřeli. Otevřete druhou trasu a, prosím, získávejte plyn z Ruska. Oni ji neotevrou.

Proč Němci neřeknou: „Poslouchejte, kluci, my vám dáváme peníze a zbraně. Odšroubujte ventil, prosím, pusťte nám plyn z Ruska. Kupujeme zkapalněný plyn v Evropě za předražené ceny, snižuje to naši konkurenceschopnost a ekonomiku jako celek na nulu. Chcete, abychom vám dávali peníze? Nechte nás normálně existovat, nechte naši ekonomiku vydělávat, my vám dáme peníze odtud“. Ne, to nechtějí. Proč ne? Zeptejte se jich. (Bouchne do stolu.) Co je tady, co je v jejich hlavách, je stejné. Ti lidé tam jsou velmi neschopní.

T.Carlson: Možná se teď svět dělí na dvě polokoule: jedna polokoule s levnou energií, druhá polokoule bez energie.

Chci se zeptat: svět je nyní multipolární – můžete popsat aliance, bloky, kdo je podle vás na čí straně?

V.Putin: Podívejte, vy jste řekl, že svět je rozdělen na dvě polokoule. Hlava je rozdělena na dvě hemisféry: jedna odpovídá za jednu sféru činnosti, druhá je kreativnější a tak dále. Ale pořád je to jedna hlava. Je třeba, aby svět byl jednotný, aby bezpečnost byla společná, a ne určená pro „zlatou miliardu“. A pak – teprve pak – bude svět stabilní, udržitelný a předvídatelný. Do té doby, dokud hlava rozdělena na dvě části, je to nemoc, vážná nemoc. Svět prochází tímto obdobím těžké nemoci.

Ale zdá se mi, že díky poctivé žurnalistice – oni [novináři] jsou jako lékaři – se to možná podaří nějak spojit.

T.Carlson: Dovolte mi uvést příklad. Americký dolar v mnoha ohledech sjednotil celý svět. Myslíte si, že dolar jako rezervní měna zanikne? Jak změnily sankce místo dolaru ve světě?

V.Putin: Víte, to je jedna z nejhrubších strategických chyb politického vedení Spojených států – používat dolar jako nástroj zahraničněpolitického boje. Dolar je základem moci USA. Myslím, že to všichni velmi dobře chápou: ať natisknete kolik chcete dolarů, létají po celém světě. Inflace v USA je minimální: myslím, že činí tři procenta, asi 3,4 procenta, což je pro USA naprosto přijatelné. A samozřejmě tisknou donekonečna. Co říká dluh 33 bilionů? Je to problém.

Nicméně je to hlavní zbraň pro udržení moci USA ve světě. Jakmile se politické vedení rozhodlo použít dolar jako nástroj politického boje, zasadilo této americké moci ránu. Nechci používat žádné nespisovné výrazy, ale je to hloupost a obrovská chyba.

Podívejte se, co se děje ve světě. Dokonce i u spojenců USA se teď dolarové rezervy zmenšují. Všichni se dívají na to, co se děje, a hledají způsoby, jak se chránit. Ale pokud USA uplatňují restriktivní opatření vůči některým zemím, jako je omezení plateb, zmrazení držby a tak dále, je to obrovský poplach a signál pro celý svět.

Co se děje v naší zemi? Do roku 2022 se zhruba 80 % zúčtování v ruském zahraničním obchodě provádělo v dolarech a eurech. Ve stejné době tvořily dolary asi 50 procent našich zúčtování se třetími zeměmi a nyní, myslím, zbývá jen 13 procent. Ale my jsme používání dolaru nezakázali, nesnažili jsme se o to. USA se rozhodly omezit naše vypořádání v dolarech. Myslím si, že je to naprostá pitomost, víte, z hlediska zájmů samotných Spojených států, daňových poplatníků Spojených států. Protože je to rána pro americkou ekonomiku, podkopává to moc Spojených států ve světě.

Mimochodem, vypořádání v jüanech činilo asi tři procenta. Nyní vypořádáváme 34 procent v rublech a přibližně stejnou částku, 34 procent a něco, v jüanech.

Proč to Spojené státy udělaly? Mohu si to vysvětlit pouze arogancí. Asi si myslely, že se všechno zhroutí, ale nic se nezhroutilo. Navíc, podívejte se, ostatní země, včetně zemí produkujících ropu, začínají mluvit a dělat věci, platí za prodej ropy v jüanech. Uvědomujete si, že se to děje, nebo ne? Uvědomuje si to někdo ve Spojených státech? Co děláte? Odřezáváte se... Zeptejte se všech odborníků, zeptejte se každého inteligentního a myslícího člověka ve Spojených státech: co je pro Spojené státy dolar? Sami ho zabíjíte.

T.Carlson: Myslím, že to je opravdu spravedlivé hodnocení.

Další otázka. Možná jste vyměnili jednu koloniální mocnost za druhou, ale spíše jemnou? Může se stát, že dnes hrozí, že v BRICS převládne ta laskavější koloniální mocnost, Čína? Je to podle vás dobré pro suverenitu? Znepokojuje vás to?

V.Putin: Těchto strašidelných historek jsme si dobře vědomi. Je to strašák. S Čínou sousedíme. Sousedy si nevybíráte, stejně jako si nevybíráte své blízké příbuzné. Máme s nimi společnou hranici dlouhou tisíce kilometrů. To je první věc.

Za druhé, jsme zvyklí žít spolu po staletí.

Za třetí – filozofie čínské zahraniční politiky je neagresivní, čínské zahraničněpolitické myšlení vždy hledá – hledá kompromis, a to vidíme.

Další bod je tento. Stále se nám říká, a vy jste se teď pokusil toto strašení podat v mírnější formě, ale přesto je to stejné strašení: objem spolupráce s Čínou roste. Tempo růstu spolupráce Číny s Evropou je větší a vyšší než tempo růstu spolupráce Ruské federace s Čínou. Zeptejte se Evropanů: nemají strach? Možná se bojí, to nevím, ale snaží se za každou cenu vstoupit na čínský trh, zejména když se potýkají s ekonomickými problémy. A čínské společnosti zkoumají evropský trh.

Není v USA přítomno málo čínských podniků? Ano, politická rozhodnutí jsou taková, že se snaží omezit spolupráci s Čínou. Pane Tuckere, ke své vlastní škodě, děláte to ke své vlastní škodě: omezováním spolupráce s Čínou si škodíte. Jedná se o citlivou oblast a neexistuje jednoduché lineární řešení, stejně jako v případě dolaru.

Proto si před uvalením jakýchkoli nelegitimních sankcí – nelegitimních z hlediska Charty OSN – musíte vše dobře rozmyslet. Myslím si, že ti, kdo rozhodují, s tím mají problémy.

T.Carlson: Před chvílí jste řekl, že svět by byl dnes mnohem lepší, kdyby neexistovaly dvě konkurenční aliance – aliance, které si navzájem konkurují. Možná, že dnešní americká administrativa, jak říkáte, jak se domníváte, je proti vám, ale možná, že příští administrativa Spojených států, vláda po Joe Bidenovi, bude chtít vyjít vstříc vám a vy budete chtít vyjít vstříc jim? Nebo to nehraje roli?

V.Putin: Já vám to teď řeknu.

Ale abych dokončil předchozí otázku. Máme 200 miliard dolarů, stanovili jsme si s kolegou, přítelem, s prezidentem Si Ťin-pchingem cíl, že letos bychom měli dosáhnout 200 miliard dolarů v obchodu s Čínou. A tento cíl jsme překročili. Podle našich údajů je to už 230 miliard dolarů a podle čínských statistik je to 240 miliard dolarů, pokud počítáte všechno v dolarech, máme obchodní obrat s Čínou.

A velmi důležitá věc: náš obchodní obrat je vyrovnaný a vzájemně se doplňuje v oblasti špičkových technologií, v energetice a ve vědeckém výzkumu. Je to velmi vyvážené.

A pokud jde o BRICS jako celek – Rusko se od letošního roku stalo předsednickou zemí BRICS – země BRICS se rozvíjejí velmi rychlým tempem.

Podívejte se, Bůh mi pomáhej, jestli si to dobře pamatují, ale v roce 1992 byl podíl zemí G7 na světové ekonomice, myslím, 47 procent, a v roce 2022 klesl někam, myslím, na 30 a něco. Podíl zemí BRICS v roce 1992 činil pouze 16 procent a nyní je nad úrovní G7. A to nesouvisí s žádnými událostmi na Ukrajině. Trendy ve vývoji světa a světové ekonomiky jsou takové, jak jsem právě řekl, a to je nevyhnutelné. Bude se to dít i nadále: jako když vychází slunce, nemůžete tomu zabránit, musíte se tomu přizpůsobit.

Jak se přizpůsobují Spojené státy? Silou: sankcemi, nátlakem, bombardováním, použitím ozbrojených sil. Souvisí to s arogancí. Lidé ve vaší politické elitě nechápou, že svět se mění podle objektivních okolností a že je třeba přijímat správná rozhodnutí kompetentně, včas, včas, abyste si udrželi svou úroveň,

promiňte, i když někdo chce úroveň dominance. Takové hrubé jednání, a to i ve vztahu k Rusku, řekněme, k jiným zemím, vede k opačnému výsledku. To je zřejmý fakt, dnes už se to stalo zřejmým.

Právě jste se mě zeptal: přijde jiný vůdce a něco změní? Nejde o vůdce, nejde o osobnost konkrétního člověka. Měl jsem velmi dobré vztahy, řekněme, s Bushem. Víím, že ve Státech byl prezentován jako nějaký venkovský kluk, který toho moc neví. Ujišťuji vás, že tomu tak není. Myslím si, že udělal spoustu chyb i ve vztahu k Rusku. Říkal jsem vám o roce 2008 a o rozhodnutí v Bukurešti otevřít dveře do NATO Ukrajině a tak dále. Bylo to za jeho vlády, kdy tlačil na Evropany.

Ale obecně, v lidské rovině, jsem s ním měl velmi dobré a dobré vztahy. Není horší než kterýkoli jiný americký nebo ruský nebo evropský politik. Ujišťuji vás, že chápal, co dělá, stejně jako ostatní. S Trumpem jsem měl také takový osobní vztah.

Není to o osobnosti vůdce – je to o náladě elit. Pokud americkou společnost ovládne myšlenka dominance za každou cenu a s použitím síly, nic se nezmění – bude to jen horší. Pokud si však nakonec uvědomí, že svět se mění v důsledku objektivních okolností a je třeba se jim včas přizpůsobit a využít výhod, které USA mají i dnes, pak se možná něco změní.

Podívejte se, čínská ekonomika se stala první ekonomikou na světě z hlediska parity kupní síly, z hlediska objemu už dávno předstihla USA. Pak USA, pak Indie, jeden a půl miliardy lidí, pak Japonsko a na pátém místě je Rusko. Rusko se v loňském roce stalo první ekonomikou v Evropě, a to navzdory všem sankcím a omezením. Je to z vašeho pohledu normální? Sankce, omezení, nemožnost vypořádání v dolarech, odpojení od SWIFT, sankce proti našim lodím převážejícím ropu, sankce proti letadlům – sankce na všechno a všude. Nejvíce sankcí na světě je uplatňováno proti Rusku. A my jsme se za tu dobu stali první evropskou ekonomikou.

Nástroje, které USA používají, nefungují. Musíme se zamyslet nad tím, co dělat. Pokud si to uvědomí vládnoucí elity, pak ano, pak první člověk ve státě bude jednat v očekávání toho, co od něj očekávají voliči a lidé, kteří rozhodují na různých úrovních. Pak se možná něco změní.

T.Carlson: Popisujete dva různé systémy, říkáte, že vůdce jedná v zájmu voličů, ale zároveň některá rozhodnutí činí vládnoucí vrstvy. Vedete zemi již mnoho let, kdo podle vás se svými zkušenostmi v Americe rozhoduje?

V.Putin: To nevím. Amerika je složitá země, tak konzervativní na jedné straně a rychle se měnící na straně druhé. Není pro nás snadné se v ní vyznat.

Kdo rozhoduje ve volbách? Jak tomu rozumět, když každý stát má vlastní legislativu, každý stát se reguluje sám, někdo může být vyloučen z voleb na úrovni státu. Je to dvoustupňový volební systém, je pro nás velmi obtížné se v něm vyznat. Samozřejmě jsou tu dvě dominantní strany: republikáni a demokraté. A v rámci tohoto stranického systému jsou centra, která rozhodují, která připravují rozhodnutí.

Pak se podívejte, proč se podle mého názoru po rozpadu Sovětského svazu prováděla tak chybná, hrubá, naprosto neodůvodněná politika nátlaku na Rusko? Vždyť je to politika nátlaku. Rozšíření NATO, podpora separatistů na Kavkaze, vytvoření systému protiraketové obrany – to všechno jsou prvky nátlaku. Tlak, tlak, tlak... Pak byla Ukrajina zatažena do NATO. To všechno je tlak, tlak, tlak. Proč?

Myslím, že mimo jiné proto, že byly vytvořeny nadměrné výrobní kapacity. Během boje proti Sovětskému svazu bylo na Sovětský svaz navázáno mnoho center a specialistů, kteří nemohli dělat nic jiného. Zdálo se jim, přesvědčovali politické vedení: je třeba dál bušit do Ruska, snažit se ho rozbít, vytvořit na tomto území několik kvazistátních útvarů a podmanit si je v rozdělené podobě, využít jejich souhrnný potenciál pro budoucí boj s Čínou. To je chyba, včetně nadměrného potenciálu těch, kteří pracovali na konfrontaci se Sovětským svazem. Je třeba se toho zbavit – musí se objevit nové, svěží síly, lidé, kteří se dívají do budoucnosti a chápou, co se ve světě děje.

Podívejte se, jak se vyvíjí Indonésie! 600 milionů lidí. Kam se od toho můžeme dostat? Nikam. Měli bychom prostě předpokládat, že Indonésie vstoupí, a už vstupuje, do klubu předních světových ekonomik, ať se to některým lidem líbí, nebo ne.

Ano, chápeme a uvědomujeme si, že ve Spojených státech je přes všechny hospodářské problémy normální situace a slušný hospodářský růst – myslím, že růst HDP je 2,5 procenta.

Ale pokud chceme zajistit budoucnost, musíme změnit náš přístup k tomu, co se mění. Jak jsem řekl, svět se bude měnit i tak, bez ohledu na to, jak dopadnou události na Ukrajině. Svět se mění. Sami experti ve Spojených státech píší, že Spojené státy postupně mění své postavení ve světě – vaši experti sami píší, já je čtu. Otázka je jen, jak se to stane: bolestivě, rychle, nebo jemně, postupně? A to píší lidé, kteří nejsou antiameričtí – jen sledují trendy vývoje ve světě. To je vše. Abychom je mohli posoudit, změnit politiku, potřebujeme lidi, kteří přemýšlejí, kteří se dívají dopředu, kteří dokáží analyzovat a doporučit nějaká rozhodnutí na úrovni politického vedení.

T.Carlson: Musím se zeptat. Jasně jste řekl, že rozšiřování NATO se stalo porušením slibů a je hrozbou pro vaši zemi. Ale předtím, než jste vyslali vojáky na Ukrajinu, podpořil viceprezident Spojených států na bezpečnostní konferenci přání ukrajinského prezidenta vstoupit do NATO. Myslíte si, že to mimo jiné vyprovokovalo vojenskou akci?

V.Putin: Znovu opakuji: opakovaně, opakovaně jsme navrhovali hledat řešení problémů, které vznikly na Ukrajině po státním převratu v roce 2014, mírovou cestou. Ale nikdo nás neposlouchal. A co víc, ukrajinské vedení, které bylo plně pod kontrolou Spojených států, najednou prohlásilo, že nebude plnit minské dohody – nic se jim tam nelíbí – a pokračovalo ve vojenské činnosti na tomto území. Souběžně s tím vojenské struktury NATO rozvíjely toto území pod rouškou různých výcvikových a přeškolovacích středisek. V podstatě tam začaly zřizovat základny. To je vše.

Na Ukrajině prohlásili, že Rusové jsou nemajetný národ, a zároveň přijali zákony, které omezují práva nemajetných národů. Na Ukrajině. Ukrajina, která dostala všechna tato jihovýchodní území darem od ruského národa, najednou prohlásila, že Rusové na tomto území jsou netitulární národ. Je to normální? To vše dohromady vedlo k rozhodnutí zastavit válku, kterou neonacisté na Ukrajině zahájili v roce 2014 ozbrojenými prostředky.

T.Carlson: Myslíte si, že Zelenskij má možnost vyjednávat o urovnání tohoto konfliktu?

V.Putin: To nevím. Podrobnosti je pro mě těžké posoudit. Ale myslím si, že je, přinejmenším byla. Jeho otec za druhé světové války bojoval s nacisty, jednou jsem s ním o tom mluvil. Řekl jsem: „Volodjo, co to děláš? Proč dnes podporuješ neonacisty na Ukrajině, když tvůj otec bojoval proti fašismu? Vždyť je to

frontový voják.“ Nebudu říkat, co mi odpověděl, je to samostatné téma a myslím, že je to nekorektní.

Ale co se týče svobody volby – proč ne? Dostal se k moci na základě očekávání ukrajinského obyvatelstva, že dovede Ukrajinu k míru. O tom mluvil – díky tomu vyhrál volby s obrovskou převahou. Ale pak, když se dostal k moci, si podle mého názoru uvědomil dvě věci. Za prvé, že je lepší se s neonacisty a nacionalisty nehádat, protože jsou agresivní a velmi aktivní – od nich můžete čekat cokoli. A za druhé, Západ v čele se Spojenými státy je podporuje a vždy bude podporovat ty, kteří bojují proti Rusku – je to výhodné a bezpečné. Takže zaujal odpovídající postoj navzdory slibu svému lidu, že ukončí válku na Ukrajině. Podvedl své voliče.

T.Carlson: Myslíte si, že teď, v únoru 2024, má svobodu mluvit s vaší vládou a snažit se své zemi nějak pomoci? Může to vůbec sám udělat?

V.Putin: Proč ne? On se považuje za hlavu státu, vyhrál volby. I když my v Rusku se domníváme, že všechno, co se stalo po roce 2014, je státní převrat, a v tomto smyslu je i dnešní vláda chybná. Ale on se považuje za prezidenta a jako takového ho uznávají Spojené státy, zbytek Evropy a v podstatě celý zbytek světa. Proč ne? Může.

Jednali jsme s Ukrajinou v Istanbulu, dohodli jsme se, on o tom věděl. Navíc šéf vyjednávací skupiny, pan Arahamy, myslím, že se tak jmenuje, stále vede frakci vládnoucí strany, strany prezidenta v Radě. On také stále stojí v čele prezidentovy frakce v Radě, v parlamentu země, stále tam sedí. Dokonce dal svůj podpis na tento dokument, o kterém vám říkám. Ale pak veřejně celému světu řekl: „Byli jsme připraveni tento dokument podepsat, ale přišel pan Johnson, tehdejší premiér Velké Británie, a rozmluvil nám to a řekl, že je lepší jít do války s Ruskem. Dali by nám vše, co jsme potřebovali, abychom získali zpět to, co jsme v bojích s Ruskem ztratili. A my jsme na tento návrh přistoupili.“ Podívejte se, jeho prohlášení bylo zveřejněno. Řekl to veřejně.

Může se k tomu vrátit, nebo ne? To je otázka: chtějí, nebo ne? A poté pan prezident Ukrajiny vydal dekret, kterým zakázal jednání s námi. Ať ten dekret zruší, to je všechno. My jsme nikdy neodmítli jednat. Pořád slyšíme: je Rusko připraveno, je Rusko připraveno? My jsme neodmítli! Oni veřejně odmítli. Tak ať zruší svůj dekret a jednají. Nikdy jsme neodmítli.

A to, že se přiklonili k požadavku nebo prosbám bývalého britského premiéra pana Johnsona, považují za směšné a velmi, jak bych to řekl, smutné. Protože, jak řekl pan Arahamy, „my jsme mohli zastavit tyto nepřátelské akce, zastavit tuto válku už před rokem a půl, ale Britové nás přesvědčili a my jsme to odmítli“. Kde je nyní pan Johnson? A válka pokračuje.

T.Carlson: To je dobrá otázka. Proč to udělal?

V.Putin: Nevím, sám tomu nerozumím. Byl tam obecný postoj. Z nějakého důvodu měli všichni iluzi, že Rusko lze porazit na bojišti – z arogance, z čistého srdce, ale ne z velké inteligence.

T.Carlson: Popsal jste spojení mezi Ruskem a Ukrajinou, popsal jste Rusko, že je to pravoslavná země, mluvil jste o tom. Co to pro vás znamená? Jste vůdcem křesťanské země, jak sám popisujete. Jaký to na vás má vliv?

V.Putin: Víte, jak už jsem řekl, v roce 988 kníže Vladimír pokřtil, sám se nechal pokřtít po vzoru své babičky – kněžny Olgy, pak pokřtil svou družinu a postupně, během několika let, pokřtil celé Rusko. Byl to dlouhý proces – od pohanů ke křesťanům to trvalo mnoho let. Ale nakonec se toto pravoslavné, východní křesťanství, hluboce zakořenilo ve vědomí ruského lidu.

Když Rusko expandovalo a absorbovalo další národy, které vyznávají islám, buddhismus, judaismus, Rusko bylo vždy velmi loajální vůči těm lidem, kteří vyznávají jiná náboženství. V tom je jeho síla. Je to naprosto jednoznačné.

A jde o to, že ve všech světových náboženstvích, která jsem právě zmínil a která jsou tradičními náboženstvími Ruské federace, jsou vlastně základní teze, základní hodnoty velmi podobné, ne-li totožné. A ruské úřady vždy velmi pečlivě přistupovaly ke kultuře a náboženství těch národů, které byly součástí ruského impéria. To je podle mého názoru základem bezpečnosti a stability ruské státnosti. Protože všechny národy, které Rusko obývají, ho obecně považují za svou vlast.

Pokud se k vám stěhují lidé, řekněme z Latinské Ameriky, nebo do Evropy – což je ještě jasnější a pochopitelnější příklad – přicházejí lidé, kteří ale přišli ze své historické vlasti k vám nebo do evropských zemí. A lidé, kteří v Rusku vyznávají různá náboženství, považují za svou vlast Rusko – jinou vlast nemají. Jsme spolu, je to jedna velká rodina. A naše tradiční hodnoty jsou si velmi podobné. Když jsem řekl „je to jedna velká rodina“, ale každý má svou vlastní rodinu, a to je základ naší společnosti. A když říkáme, že vlast a rodina jsou velmi propojené, tak to tak je. Protože nemůžeme zajistit normální budoucnost pro naše děti a pro naši rodinu, pokud nezajistíme normální, udržitelnou budoucnost pro celou zemi, pro vlast. Proto je v Rusku tak rozvinuté vlastenectví.

T.Carlson: Pokud mohu, náboženství jsou různá. Jde o to, že křesťanství je nenásilné náboženství, Kristus říká: „nastav druhou tvář“, „nezabíjej“ a tak dále. Ale jak může být vůdce křesťanem, když musí někoho jiného zabít? Jak se s tím v sobě smířit?

V.Putin: Velmi snadno, pokud mluvíme o obraně sebe a své rodiny, své vlasti. My na nikoho neútočíme. Jak začaly události na Ukrajině? Státním převratem a začátkem bojových akcí na Donbasu – tam začaly. A my bráníme náš lid, sebe, naši vlast a naši budoucnost.

Co se týče náboženství obecně, víte, není to ve vnějších projevech, není to v tom, že každý den chodíte do kostela nebo mlátíte hlavou o zem. Je v srdci. A my máme kulturu zaměřenou na člověka. Dostojevskij, který je na Západě velmi známý jako génius ruské kultury, ruské literatury, o tom hodně mluvil – o ruské duši.

Přesto je západní společnost pragmatičtější. Ruský člověk, ruský člověk myslí více na věčné, myslí více na morální hodnoty. Nevím, možná se mnou nebudete souhlasit, ale západní kultura je pragmatičtější. Neříkám, že je to špatně, umožňuje to dnešní „zlaté miliardě“ dobrý pokrok ve výrobě, dokonce i ve vědě a tak dále. Na tom není nic špatného – jen říkám, že vypadáme stejně, ale naše vědomí je trochu jiné.

T.Carlson: Takže si myslíte, že zde působí něco nadpřirozeného? Když se díváte na to, co se děje ve světě, vidíte Boží dílo? Říkáte si, že tu vidím působit nějaké nadlidské síly?

V.Putin: Ne, upřímně řečeno, nemyslím si to. Myslím si, že světové společenství se vyvíjí podle svých vnitřních zákonů a ty jsou takové, jaké jsou. Tomu se nedá uniknout, tak to bylo v dějinách lidstva vždycky. Některé národy a země povstanou, rozmnoží se, posílí, a pak se stáhnou z mezinárodní scény v kvalitě, na jakou jsou zvyklé. Asi nemusím uvádět tyto příklady: počínaje stejnými dobyvateli Hordy, Čingischánem, pak Zlatou hordou, konče velkou římskou říší. Zdá se, že v dějinách lidstva není nic jiného než velká římská říše.

Nicméně potenciál barbarů se postupně kumuloval, hromadil a pod jejich údery se Římská říše zhroutila, protože barbaři se stávali početnějšími, začali se všeobecně dobře rozvíjet, jak dnes říkáme, ekonomicky posilovat. A ten režim, který byl ve světě nastolen velkou římskou říší, se zhroutil. Trvalo však dlouho, než se zhroutil – 500 let, tento proces rozkladu velké římské říše trval 500 let. Rozdíl oproti dnešní situaci je v tom, že procesy změn jsou dnes mnohem rychlejší než v dobách velké říše římské.

T.Carlson: Kdy ale začne říše umělé inteligence – umělé inteligence?

V.Putin: Ponořujete mě do stále složitějších otázek. Abyste na ně mohl odpovědět, musíte být samozřejmě odborníkem v oblasti velkých čísel, v oblasti umělé inteligence.

Lidstvo má mnoho hrozeb: výzkum v oblasti genetiky, který může vytvořit nadlidi, zvláštního člověka – lidského bojovníka, lidského vědce, lidského sportovce. Nyní se říká, že v USA už Ilon Musk vložil čip do mozku nějakého člověka.

T.Carlson: Co si o tom myslíte?

V.Putin: Myslím, že Muska nelze zastavit – stejně bude dělat to, co považuje za nutné. Ale musíme s ním nějak jednat, musíme najít nějaké způsoby, jak ho přesvědčit. Myslím, že je to chytrý člověk, tedy jsem si jistý, že je to chytrý člověk. Měli bychom se s ním nějak dohodnout, že ten proces by měl být kanonizován a měl by podléhat nějakým pravidlům.

Lidstvo by se samozřejmě mělo zamyslet nad tím, co se s ním stane v souvislosti s rozvojem těchto nejnovějších výzkumů a technologií v oblasti genetiky nebo umělé inteligence. Je možné přibližně předvídat, co se stane. Proto když se lidstvo cítilo ohroženo jadernými zbraněmi, začali se všichni majitelé jaderných zbraní mezi sebou domlouvat, protože si uvědomili, že jejich neopatrné použití může vést k úplnému, totálnímu vyhlazení.

Až dojde k pochopení, že neomezený a nekontrolovaný rozvoj umělé inteligence nebo genetiky nebo nějakých jiných moderních trendů, které nelze zastavit, bude tento výzkum stále probíhat, stejně jako nebylo možné před lidstvem utajit, co je to stříelný prach, a není možné zastavit výzkum v té či oné oblasti, bude tento výzkum stále probíhat, ale až se lidstvo bude cítit ohroženo samo sebou, lidstvem jako celkem, pak, zdá se mi, nastane období, kdy se budeme domlouvat na mezistátní úrovni, jak to použijeme.

T.Carlson: Děkuji vám za váš čas. Chci se zeptat ještě na jednu otázku.

Evan Herškovič, je mu 32 let, je to americký novinář, je ve vazbě už přes rok, je to velký příběh ve Spojených státech. Chci se vás zeptat: jste připraveni ho propustit jako gesto dobré vůle, abychom ho mohli vzít do Spojených států?

V.Putin: Udělali jsme tolik gest dobré vůle, že si myslím, že jsme vyčerpali všechny meze. Na naše gesta dobré vůle ještě nikdo neodpověděl podobnými gesty. Ale v zásadě jsme připraveni mluvit o tom, že nevyklučujeme, že to můžeme udělat s protipohybem našich partnerů.

A když říkám „partneři“, mám na mysli především představitele speciálních služeb. Ti jsou spolu v kontaktu a o tomto tématu diskutují. Nemáme žádné tabu, abychom tento problém neřešili. Jsme připraveni ho řešit, ale existují určité podmínky, které se projednávají partnerskými kanály mezi speciálními službami. Zdá se mi, že je možné se na tom dohodnout.

T.Carlson: Samozřejmě, vše se děje už po staletí – země chytí špiona, zadrží ho a pak ho vymění za někoho jiného. Mně do toho samozřejmě nic není, ale tahle situace se liší tím, že ten člověk rozhodně není špion – je to jen dítě. A možná určitě porušil vaše zákony, ale není to špion a rozhodně nešpehuje. Možná je přece jen v jiné kategorii? Možná by bylo nespravedlivé chtít za něj někoho jiného?

V.Putin: Víte, můžete si říkat, kolik chcete, co je špion a co není špion, ale jsou určité věci, které jsou stanoveny zákonem. Pokud člověk získává tajné informace a dělá to na konspirativním základě, říká se tomu špionáž. Přesně to dělal: získával utajované, tajné informace a dělal to na konspirativní bázi. Nevím, možná ho do toho někdo zatáhl, možná ho do toho někdo mohl zatáhnout, možná to dělal neuváženě, z vlastní iniciativy. Ale ve skutečnosti se tomu říká špionáž. A všechno je prokázáno, protože byl přistižen při činu, když ty informace získal. Kdyby to byly nějaké za vlasly přitažené věci, vymyšlené, neprokázané, bylo by to něco jiného. Byl přistižen při činu, když získával tajné informace na konspirativním základě. No a co to je?

T.Carlson: Říkáte, že pracoval pro americkou vládu, pro NATO, nebo je to jen novinář, který se dostal k informacím, jež se mu neměly dostat do rukou? Myslím, že mezi těmito dvěma kategoriemi je rozdíl.

V.Putin: Nevím, pro koho pracoval. Ale ještě jednou zopakuji: získávání tajných informací na konspirativním základě se nazývá špionáž a on pracoval v zájmu amerických tajných služeb nebo nějakých jiných struktur. Nemyslím si, že pracoval pro Monako – je nepravděpodobné, že by Monako mělo zájem na získání těchto informací. To se musí dohodnout speciální služby mezi sebou, víte? Je tam určitý vývoj, jsou tam lidé, kteří podle našeho názoru nejsou spojeni se zpravodajskými službami.

Podívejte se, já vám řeknu tohle: v jedné zemi, v zemi, která je spojencem Spojených států, sedí člověk, který z vlasteneckých důvodů zlikvidoval banditu v jednom z evropských hlavních měst. Víte, co udělal [ten bandita] během událostí na Kavkaze? Nechci to říkat, ale přesto to řeknu: položil naše vojáky zajaté na silnici a pak jim přešel hlavu autem. Co je to za člověka a je to vůbec člověk? Ale byl tu vlastenec, který ho zlikvidoval v jednom z evropských hlavních měst. Jestli to udělal z vlastní iniciativy, nebo ne, je jiná otázka.

T.Carlson: Evan Herškovič nic takového neudělal, to je úplně jiný příběh.

V.Putin: On udělal něco jiného.

T.Carlson: Je to jen novinář.

V.Putin: On není jen novinář, znovu opakuji. Je to novinář, který dostával tajné informace na konspirativním základě. No ano, to je úplně jiný příběh.

Mluvím jen o těch lidech, kteří jsou v podstatě pod kontrolou amerických úřadů, ať už jsou ve vězení kdekoli, a mezi zpravodajskými službami probíhá dialog. Mělo by se to řešit tiše, klidně, profesionálně. Existují kontakty, nechme je pracovat.

Nevylučuji, že osoba, kterou jste zmínil, pan Gerškovič, může skončit ve své vlasti. Proč ne? Nemá smysl ho držet víceméně ve vězení v Rusku. Ale ať se kolegové našich zpravodajských důstojníků na americké straně také zamyslí nad tím, jak řešit problémy, kterým naše zpravodajské služby čelí. Nejsme uzavřeni pro jednání. Navíc tato jednání probíhají a bylo mnoho případů, kdy jsme dosáhli dohody. Stále můžeme dosáhnout dohody, ale musíme prostě jednat.

T.Carlson: Doufám, že ho propustíte. Děkuji vám mnohokrát, pane předsedo.

V.Putin: Já bych si také přál, aby se nakonec vrátil domů. Mluvím upřímně. Ale opakuji, že probíhá dialog. Čím více takové věci zveřejňujeme, tím obtížnější je je vyřešit. Vše by mělo být v klidu.

T.Carlson: Upřímně řečeno, s tou válkou nevím, jestli to funguje, nebo ne. Jestli se můžu zeptat ještě na jednu otázku.

Možná nechcete odpovídat ze strategických důvodů, ale neobáváte se, že to, co se děje na Ukrajině, může vést k něčemu mnohem většímu a horšímu? A jak jste připraveni, jak jste motivováni zavolat například Spojeným státům a říct: pojďme jednat?

V.Putin: Podívejte, já už jsem řekl: my jsme neodmítli vyjednávat. My neodmítáme – to je západní strana a Ukrajina je dneska určitě satelitem Spojených států. To je zřejmé. Opravdu, nechci, aby to vyznělo jako nějaká nadávka nebo urážka kohokoli, ale chápeme, že ano, o co jde?

Finanční podpora – 72 miliard – byla poskytnuta, Německo je na druhém místě, další evropské země, desítky miliard dolarů jdou na Ukrajinu. Je tam obrovský tok zbraní.

Řekněte současnému vedení Ukrajiny: poslouchejte, sedneme si, budeme jednat, zrušte ten váš hloupý dekret nebo vyhlášku a sedněte si a vyjednávejte. My jsme to neodmítli.

T.Carlson: Ano, to už jste řekl. Jsem si samozřejmě vědom toho, že to není nadávka. Skutečně se uvádí, že Ukrajině bylo zabráněno podepsat mír na pokyn bývalého britského premiéra, který jednal na příkaz Washingtonu. Proto se ptám, proč tyto otázky neřešíte přímo s Bidenovou administrativou, která kontroluje Zelenského administrativu na Ukrajině?

Vladimir Putin: Pokud Zelenského administrativu na Ukrajině odmítla jednat, předpokládám, že tak učinila na pokyn Washingtonu. Pokud teď ve Washingtonu vidí, že je to špatné rozhodnutí, ať od toho upustí, najdou si nějakou záminku, která bude rafinovaná a nikoho neurazí, a najdou řešení. My jsme ta rozhodnutí neudělali – oni to rozhodnutí udělali tam, ať se ho vzdají. To je všechno.

Ale oni udělali špatné rozhodnutí, teď máme hledat cestu, jak se z toho špatného rozhodnutí vymanit, stáhnout ocas, napravit jejich chyby? Udělali jednu, tak ať ji napraví. My jsme pro.

T.Carlson: Chci se ujistit, že vám správně rozumím. Takže chcete dosáhnout vyjednaného řešení toho, co se nyní děje na Ukrajině, je to tak?

V.Putin: To je správně. Ale my jsme toho dosáhli, vytvořili jsme v Istanbulu velký dokument, který parafoval vedoucí ukrajinské delegace. Jeho podpis je na výňatku z této smlouvy – ne na celé, ale na výňatku. Dal tam svůj podpis a pak řekl: „Byli jsme připraveni podepsat a válka by skončila už dávno, před rokem a půl. Ale přišel pan Johnson a rozmluvil nám to, takže jsme tu šanci propásli.“ No, propásli ji, udělali chybu – ať se k ní vrátí, to je celé. Ale proč bychom měli dělat povyk a napravovat cizí chyby?

Chápu, můžeme říci, že je naší chybou, že jsme zintenzivnili akce a rozhodli se použít zbraně, abychom zastavili tuto válku, jak jsem řekl, která začala v roce 2014 v Donbasu. Ale vrátím vás ještě dál, už jsem o tom mluvil, my dva jsme o tom právě diskutovali. Pak se vraťme do roku 1991, kdy nám bylo slíbeno, že se NATO nebude rozšiřovat, vraťme se do roku 2008, kdy se otevřely brány NATO, vraťme se k vyhlášení nezávislosti Ukrajiny, kde se prohlásila za neutrální stát. Vraťme se k tomu, že se na území Ukrajiny začaly objevovat základny NATO, americké základny, britské základny, aby pro nás vytvářely tyto hrozby. Vraťme se k tomu, že v roce 2014 byl na Ukrajině proveden státní převrat. Je to zbytečné, že? Můžeme tuhle kouli převalovat sem a tam donekonečna. Ale oni přestali vyjednávat. Byla to chyba? Ano, napravte to. Jsme připraveni. Co je ještě potřeba?

T.Carlson: Nemyslíte si, že by pro NATO bylo příliš ponižující, kdyby nyní uznalo kontrolu Ruska nad územím, které bylo před dvěma lety ukrajinským?

V.Putin: Říkal jsem vám: ať si rozmyslí, jak to udělat se ctí. Jsou možnosti, ale pokud je k tomu vůle.

Až dosud dělali hluk, křičeli: musíme dosáhnout strategické porážky Ruska, porážky na bojišti... Ale teď si zřejmě uvědomujeme, že to není snadné, pokud je to vůbec možné. Podle mého názoru je to nemožné z definice, nikdy se to nestane. Myslím, že nyní si to uvědomili ti, kteří ovládají moc na Západě. Ale pokud je to pravda a pokud toto uvědomění přišlo, přemýšlejte nyní, co dělat dál. Jsme připraveni na tento dialog.

T.Carlson: Jste připraveni říci například NATO: Gratuluji, vyhráli jste, nechme situaci takovou, jaká je teď.

V.Putin: Víte, to je předmět jednání, že s námi nikdo nechce jednat, přesněji řečeno chce, ale neví jak. Já vím, že chtějí, já to nejen vidím, ale vím, že chtějí, ale nemohou přijít na to, jak to udělat. Přemýšleli o tom, přivedli nás do situace, v níž se nacházíme. Do této situace jsme ji nepřivedli my, ale naši „partneři“, naši odpůrci. Tak ať teď přemýšlejí, jak to obrátit na druhou stranu. My neříkáme ne.

Bylo by to legrační, kdyby to nebylo tak smutné. Ta nekonečná mobilizace na Ukrajině, hysterie, vnitřní problémy, to všechno... Dříve nebo později se stejně dohodneme. A víte co? V dnešní situaci to může znít dokonce divně: vztahy mezi národy se stejně obnoví. Bude to trvat dlouho, ale obnoví se.

Dovolte mi uvést několik neobvyklých příkladů. Na bojišti dochází ke střetu, konkrétní příklad: ukrajinští vojáci jsou obklíčeni – to je konkrétní příklad ze života, bojují – naši vojáci na ně křičí: „Není šance, vzdejte se! Vyjděte ven, budete živí, vzdejte se!“. A najednou odtamtud rusky, dobrou ruštinou, křičí: „Rusové se nevzdávají!“ – A všichni umřeli. Oni se pořád cítí být Rusy.

V tomto smyslu je to, co se děje, do jisté míry prvek občanské války. A všichni na Západě si myslí, že boje natrvalo oddělily jednu část ruského národa od druhé. Ne, ke sjednocení dojde. Nikam se to neposunulo.

Proč ukrajinské úřady trhají na kusy ruskou pravoslavnou církev? Protože nesjednocuje území, ale duši, a nikdo ji nebude moci rozdělit.

Skončíme, nebo je tu ještě něco?

T.Carlson: Tak to jsem skončil.

Děkuji vám mnohokrát, pane prezidente.

ИНТЕРВЬЮ ТАКЕРУ КАРЛСОНУ vyšel 9.2.2024 na katehon.com. Překlad Zvedavec.org

Poznámka editora

Jak informoval EADaily, rozhovor Tuckera Carlsona s ruským prezidentem Vladimírem Putinem, který byl na stránce amerického novináře v sociální síti X (dříve Twitter) zveřejněn za necelých 16 hodin, získal 111,2 milionu zhlédnutí. Svědčí o tom statistické údaje. To, že se jim rozhovor líbil, zaznamenalo 740 000 lidí. V této chvíli už 830 000.

Panu Carlsonovi se podařil husarský kousek. Konečně prostředkoval Američanům nezkreslené názory Vladimíra Putina. Libtardi a váleční štváči se hryžou v p****. Strašně rádi by to zakázali, zrušili, zašlapali do země, nebo aspoň poplivali a vysvětlili nám, co si máme o Putinovi myslet, ale nejde to. Jiný zlobivý Američan, jakýsi Elon Musk, shodou okolností majitel Twitteru, to nechává volně přístupné všem, protože si myslí, že svoboda slova je důležitá. Ještě před rokem by to bylo nemyslitelné. Řekl bych, že se ledy začínají hýbat. Kéž by to byla pravda.

A co na to naše oficiální media? Jsou nešťastná. Neví, jak to podat. A tak se omezují na to, co říká Urajina, co Poláci, a dále drobné, podlé a ubohé útoky, prý Putin lhal v tomhle a tamhle, ale že by uveřejnili celý rozhovor a nechali lidi, aby si udělali názor sami, to samozřejmě nepřichází v úvahu. Ubožáci.